

વિષય-પરિચય.

૧ શ્રી શાન્તિનાથ સ્તુતિ. ...	(ન્યાયતીર્થ મુનિ હિમાશ્રિવિં અનેકાંતી) ...	૧૭૯
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. ...	(મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ.) ...	૧૮૨
૩ દ્રવ્યગુણપર્યાય વિવરણ. ...	(શંકરલાલ ડી. કાપડીયા.) ...	૧૮૬
૪ કદાચહું... ...	(છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.) ...	૧૮૯
૫ સેવાવર્મના મંત્રો. ...	(વિઠ્ઠલદાસ મૂં.) ...	૧૯૦
૬ શ્રી શત્રુંજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ. ...	(આત્મવલ્લભ.) ...	૧૯૩
૭ અધ્યાત્મ જ્ઞાનનિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર. (યોજક ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ)...		૧૯૫
૮ સ્વીકાર સમાલોચના. ...		૨૦૨
૯ જૈન સમાજને નમ્ર નિવેદન. ...		૨૦૪

શ્રીપાળ મહારાજનો રાસ.

શ્રી નવપદજી મહારાજનો મહિમા અપૂર્વ છે, જે કોઈ પણ જૈન તે માટે અજ્ઞાણ નથી. ચૈત્ર માસ અને આશો માસમાં આવતા ઝોળી-આયંબીલ તપ કરી શ્રી નવપદજી મહારાજની આરાધના કરાય છે. તે અઠાઈના દિવસોમાં શ્રી નવપદજી મહારાજનું અપૂર્વ મહાત્મ્ય જેમાં આવેલ છે, તેવા શ્રીપાળ મહારાજનું અદ્ભુત ચરિત્ર તેનો રાસ જે વંચાય છે તે મૂળ તથા તેનું સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સર્વ કોઈ સમજી શકે તેવી ગુજરાતી ભાષામાં આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પાના ૪૬૦ પાકું કપડાનું બાઈડીંગ સુંદર ગુજરાતી ભાષામાં પ્રગટ થયેલ છે, ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૫ પુર્ણિમા સુધીમાં લેનારને બે રૂપિયા (પોસ્ટેજ જુદું) ની કિંમતે આપવામાં આવશે.

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

સુચના—આ માસિકમાં આવતા લેખો માટે તેના લેખક જવાબદાર છે અને તે માંહેની હકીકત માટે અમે સમ્મત જ હોઈએ તેમ માનવાનું નથી.

(માસિક કમીટી.)

ભાવનગર ધી “ આનંદ ” પ્રાન્ટીંગ પ્રેસમાં—શાહુ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

યદુત મો ભદ્રાઃ સદ્ધર્મસાધનયોગ્યત્વમાત્મનોઽમિલષદ્ધિર્ભવ-
દ્ધિસ્તાવદિદમાદૌ કર્તવ્યં ભવતિ યદુત સેવનીયા દયાલુતા ન
વિધેયઃ પરપરિભવઃ મોક્તવ્યા કોપનતા વર્જનીયો દુર્જનસંસર્ગઃ
વિરહિતવ્યાલીકવાદિતા અમ્યસનીયો ગુણાનુરાગઃ ન કાર્યા
ચૌર્યબુદ્ધિઃ ત્યજનીયો મિથ્યાભિમાનઃ વારણીયઃ પરદારામિલાષઃ
પરિહર્તવ્યો ધનાદિ ગર્વઃ ।

તતો મવિષ્યતિ ભવતાં સર્વજ્ઞોપન્ન સદ્ધર્માનુષ્ઠાનયોગ્યતા ॥

उपमिति भवप्रपञ्चा कथा-सप्तम प्रस्ताव.

પુસ્તક ૨૮ } વીર સં. ૨૪૧૭. ફાલ્ગુન. આત્મ સં. ૩૧. } અંક ૮ મો.

શ્રી શાન્તિનાથ સ્તુતિઃ

રચયિતા—ન્યાયતીર્થ મુનિ હિમાંશુભિ. “અનેકાન્તી”

(૧)

શાન્તિજિન સ્તુતિઃ — શાન્તિઃ શાન્તિ ।
દદ્યાત્ શીઘ્રમ્ ॥

૧ ‘અત્યુક્તા’ ગતિના જન્દનો ‘જી’ નામના પ્રથમ જન્દમાં આ જાય છે. આના કુલ ૪ ભેદો પ્રસ્તારથી થાય છે. તે પૈકી આ પહેલો ભેદ છે. આ ‘જી’ જન્દને કેટલાક આત્માર્થો પચ્ચક્કન્દ પણ કહે છે. જુઓ સર્વજ્ઞકલ્પ શ્રી હેમચન્દ્ર પ્રભુનું સ્વોપગ્ન ટીકાયુક્ત જન્દોઽનુશાસનમ્ અધ્યાય ૨ સૂત્ર ૫ ‘અત્યુક્તાયાં ગૌ જી’...પદ્યમિત્યેકે। “વીરં દેવં નિત્યં વન્દે” નામની પ્રસિદ્ધ સ્તુતિ પણ આજ જન્દમાં સમજવી. આ જન્દના દરેક પાદમાં ૨ ચુર વર્ણ હોય છે.

(૨)

સાધારણ તીર્થંકરા: — તીર્થેશા વ: ।
સમ્યક્ પાન્તુ ॥

(૩)

વાગ્દેવી સ્તુતિ: — જૈનીર્ગર્મે ।
કુર્યાદ્ બોધિમ્ ॥

(૪)

શાસનદેવી સ્તુતિ: — નિર્વાણી સ્યાદ્ ।
વસ્સૌરુયાય ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ:

(૧)

પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ: — પાર્શ્વં તં શક્રાર્ચ્યમ્ ।
સદ્વન્ધં વન્દેઽહમ્ ॥

(૨)

સાધારણ જિના: — ઐર્હન્ત: શ્રીમન્ત: ।
નિર્મોહા દદ્યુ: શમ્ ॥

(૩)

જ્ઞાનમ્ — સજ્ઞાનં કન્યાણમ્ ।
મધ્યાનાં કુર્યાદ્: ॥

૧ છન્દના મૂળ ૨૭ (સત્તાવીશ) બેદોમાં મધ્યા બેદના આઠ બેદો પૈકી
મારી નામના પહેલા છન્દમાં આ સ્તુતિ છે. બુદ્ધો સર્વશાસ્ત્રપારંગત આચાર્ય
શ્રી હેમચન્દ્ર સુરિનું સ્વોપદ્ય છન્દોઽનુશાસનમ્ અધ્યાય ૨ સૂત્ર ૧૦
'મધ્યાનાં મો મારી' આ છન્દના એક પાદમાં તથુ ૪ ગુરૂ અક્ષર હોય છે.

શ્રી શાન્તિનાથ સ્તુતિ.

૧૮૧

(૪)

પાર્શ્વચક્ર: —

શ્રીપાર્શ્વો યચ્ચેશ: ।
ઘત્તાં માં ધર્મે સઃ ॥

શ્રી મહાવીર પરમાત્મ સ્તુતિ:

(૧)

મહાવીર: —

પાપૈસ્ત્યક્તં દુઃખૈર્મુક્તમ્ ।
વીરં નાથં વન્દે વન્દ્યમ્ ॥

(૨)

સાધારણ તીર્થંકરા: —

સર્વે સાર્વા: સિદ્ધાર્થા યે ।
યુષ્માકં તે સિદ્ધિં દદ્યુઃ ॥

(૩)

જ્ઞાનમ્—

જ્ઞાનજ્યોતિ-વિશ્વધોતિ ।
જૈનાસ્યાન્નં પ્રાજ્ઞ્યં સ્તૌમિ ॥

(૪)

સિદ્ધાદેવી: —

સિદ્ધાદેવી માતૃજ્ઞથ ।
મન્યાનાં સત્ સૌલ્યં કુર્યુઃ ॥

૧ પ્રતિષ્ઠા નામની જન્મની જાતિનો 'કન્યા' નામના પહેલા જન્મમાં આ થાય છે. આના ૧૫ બેદો થાય છે. જુઓ કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હિમવન્દ્રાચાર્યજી 'જન્મોડ્ઝુષ્ણાસનમ્' પ્રતિષ્ઠાયાં ગૌ કન્યા' અધ્યાય ૨ સૂત્ર ૧૪. આ જન્મના પ્રત્યેક પાદમાં ૪ ગુરૂ અક્ષર થાય છે.

૧૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અગિયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૭ થી શરૂ.) •

૧૦ તે કાળે અને તે સમયે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના શિષ્ય આનન્દ નામે સ્થવિર પ્રકૃતિના ભદ્ર અને યાવજ્ઞ વિનીત હતા, તે છઠ્ઠું છઠ્ઠના નિરન્તર તપ-કર્મ કરવાવડે અને સંયમવડે આત્માને ભાવિત કરતા વિહરતા હતા. હવે તે આનન્દ સ્થવિરે છઠ્ઠું ક્ષપણના પારણાને દિવસે પ્રથમ પૌરૂષીને વિષે ઇત્યાદિ ગૌતમસ્વામીની પેઠે રજા માગી અને યાવત તે ઉચ્ચ, નીચ અને મધ્યમ કુળમાં યાવત ગોચરીએ જતા હાલાહલા કુંભારણુના કુંભકારાપણુ-હાટથી થોડે દૂર ગયા, તે વખતે મંખલીપુત્ર ગોશાલકે હાલાહલા કુંભારણુના હાટથી થોડે દૂર જતાં આનન્દ સ્થવિરને જોયા, જોઈને તેણે એ પ્રમાણે કહ્યું કે હે આનન્દ ! અહિં આવ અને એક માઈ દ્રષ્ટાન્ત સાંભળ. જ્યારે મંખલીપુત્ર ગોશાલકે એ પ્રમાણે કહ્યું એટલે તે આનન્દ સ્થવિર જ્યાં હાલાહલા કુંભારણુનું કુંભકારાપણુ છે અને જ્યાં મંખલિપુત્ર ગોશાલક છે ત્યાં આવ્યા. હવે તે મંખલિપુત્ર ગોશાલકે આનન્દ સ્થવિરને આ પ્રમાણે કહ્યું, હે આનન્દ ! એ પ્રમાણે ખરેખર આજથી ઘણા કાળ પહેલાં અનેક પ્રકારના ધનના અર્થી, ધનના લોભી, ધનની ગવેષણા કરનાર, ધનાકાંક્ષી અને ધનની તૃણાવાળા કેટલાએક ધન મેળવવા માટે અનેક પ્રકારના પુષ્કળ પ્રણીત સુંદર ભાંડ-વસ્તુઓ (અથવા કરીયાણા રૂપ ભાંડને) લઈને તથા ગાડી અને ગાડાંઓના સમૂહવડે પુષ્કળ અનાજ અને પાણી રૂપ પાથેય ગ્રહણ કરીને એક મોટી ગામ રહિત-પાણીના પ્રવાહ રહિત સાર્થાદિકના આગમન રહિત અને લાંબા માર્ગવાળી અટવીમાં પ્રવેશ કર્યો. ત્યારપછી તે વણિકોનું ગામ રહિત પાણીના પ્રવાહ રહિત સાર્થાદિકના આગમન રહિત અને લાંબા રસ્તાવાળી તે અટવીનો કંઈક ભાગ ગયા પછી પૂર્વે લીધેલું પાણી અનુક્રમે પીતાં પીતાં ખુટ્યું, ત્યારે પાણી રહિત થએલ અને તૃષાથી પીડાતા તે વણિકોએ પરસ્પરને બોલાવીને આ પ્રમાણે કહ્યું. એ પ્રમાણે ખરેખર હે દેવાનુપ્રિયો, આ ગામ રહિત ઇત્યાદિ યાવત અટવીમાં કંઈક ભાગ ગયા પછી પહેલા લીધેલું આપણું પાણી અનુક્રમે પીતાં પીતાં ખુટી ગયું છે, તે માટે હે દેવાનુપ્રિયો ! આ ગામ રહિત યાવત અટવીને વિષે આપણે પાણીની ચોતરફ ગવેષણા કરવી શ્રેયસ્કર છે, એમ વિચાર કરી એક બીજાની પાસેથી આ વાત સાંભળીને તેઓએ ગામ રહિત અટવીમાં પાણીની ચોતરફ તપાસ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર

૧૮૩

કરી. પાણીની ચોતરફ તપાસ કરતાં તેઓને એક મોટું વનખંડ પ્રાપ્ત થયું. જે વનખંડ શ્યામ અને શ્યામ કાન્તિવાળું યાવત મહા મેઘના સમૂહ જેવું પ્રસન્નતા ઉત્પન્ન કરનારું અને યાવત સુંદર હતું, તે વનખંડના ખરેખર મધ્ય ભાગમાં તેઓએ એક મોટો વદિમક-રાફડો જોયો. તે વદિમકને સિંહની કેશવાળી જેવાં અવયવોવાળાં ઉંચાં ચાર શિખરો હતાં, તે તીર્થ વિસ્તીર્ણુ, નીચે અર્ધ સર્પના જેવાં અર્ધ સર્પની આકૃતિવાળાં પ્રસન્નતા ઉત્પન્ન કરનાર અને યાવત સુંદર હતાં, તે વદિમકને જોઈને પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ થયેલા તે વણિકોએ એક બીજાને બોલાવીને આ પ્રમાણે કહ્યું કે હે દેવાનુપ્રિયો, એ પ્રમાણે ખરેખર આપણે આ ગામ રહિત એવી અટવીમાં યાવત ચોતરફ તપાસ કરતાં આ શ્યામ અને શ્યામ કાન્તિવાળું વનખંડ જોયું અને આ વનખંડના ખરેખર મધ્ય ભાગમાં આ વદિમક જોયો. આ વદિમકને ચાર ઉંચા યાવત પ્રતિરૂપ સુંદર શિખરો છે તે માટે હે દેવાનુપ્રિયો ! આ વદિમકનું શિખર ફાડવું એ શ્રેયસ્કર છે કે જેથી આપણે પુણ્ય ઉત્તમ પાણી પ્રાપ્ત કરીએ, ત્યાર પછી તે વણિકોએ એકબીજાની પાસેથી આ કથન સાંભળીને વદિમકના શિખરને ફાડ્યું, તેથી તેઓને ત્યાં સ્વચ્છ હિતકારક ઉત્તમ હલકું અને સ્ફટિક વર્ણુ જેવું પુણ્ય અને ઉત્તમ પાણી પ્રાપ્ત થયું, ત્યાર પછી પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ થયેલા તે વણિકોએ પાણી પીધું અને (બળદ વગેરે) વાહનોને પાણી પાચું, પાણી પાઈને પાત્રો ભર્યાં, ભરીને બીજી વાર તેઓએ પરસ્પર આ પ્રમાણે કહ્યું, હે દેવાનુપ્રિયો ! આપણે એ પ્રમાણે ખરેખર આ વદિમકના પ્રથમ શિખરને ભેદવાવડે પુણ્ય ઉત્તમ પાણી પ્રાપ્ત કર્યું તો હે દેવાનુપ્રિયો ! હવે આપણે આ વદિમકના બીજા શિખરને ભેદવું શ્રેયસ્કર યોગ્ય છે કે જેથી આપણે અહિં ઉદાર અને ઉત્તમ સુવર્ણ પ્રાપ્ત કરીએ, ત્યારબાદ તે વણિકોએ એકબીજાની પાસેથી આ કથન સાંભળીને તે વદિમકના બીજા શિખરને પણ ફાડ્યું, તેથી તેમાં સ્વચ્છ ઉત્તમ તાપને સહન કરનાર મહા અર્થવાળું અને મહા મૂલ્યવાળું પુણ્ય ઉત્તમ સુવર્ણ પ્રાપ્ત કર્યું, સુવર્ણને પ્રાપ્ત કરવાથી પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ થયેલા તે વણિકોએ પાત્રો ભર્યાં, પાત્રો ભરીને વાહનો ભર્યાં, વાહનો ભરીને ત્રીજી વાર તેઓ પરસ્પર એ પ્રમાણે બોલ્યા, હે દેવાનુપ્રિયો ! આપણે આ વદિમકના પ્રથમ શિખરને ભેદતાં ઉદાર એવું ઉત્તમ જલ પ્રાપ્ત કર્યું અને બીજું શિખર ભેદતાં ઉદાર એવું ઉત્તમ સુવર્ણ પ્રાપ્ત કર્યું, તે માટે હે દેવાનુપ્રિયો ! આપણે હવે આ વદિમકનું ત્રીજું શિખર પણ ફાડવું શ્રેયસ્કર છે કે જેથી અહિં ઉદાર એવું મણિરત્ન પ્રાપ્ત કરીએ. ત્યાર પછી તે વણિકોએ એકબીજાની પાસેથી આ કથન સાંભળીને તે વદિમકનું ત્રીજું શીખર પણ ભેદ્યું. તેથી તેઓએ ત્યાં વિમલ નિર્મલ અત્યંત ગોળ

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

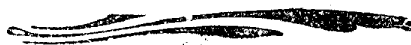
નિષ્કલત્રાસાદિ દોષ રહિત મહા અર્થવાળું મહા પ્રયોજનવાળું મહા મૂલ્યવાળું અને ઉદાર એવું મહિરત્ન પ્રાપ્ત કર્યું, મહિરત્ન પ્રાપ્ત કરવાથી હુષ્ટ અને સંતુષ્ટ થયેલા તે વણિકોએ પાત્રો ભર્યા, પાત્રો ભરીને વાહનો ભર્યા, વાહનો ભરીને તેઓએ ચોથીવાર પણ એકબીજાને કહ્યું કે હે દેવાનુપ્રિયો ! એ પ્રમાણે ખરેખર આ વદિમકના પ્રથમ શીખરને ભેદવાથી પુષ્કળ અને ઉત્તમ પાણી પ્રાપ્ત કર્યું, બીજું શિખર ભેદવાથી પુષ્કળ સુવર્ણ પ્રાપ્ત કર્યું, ત્રીજું શિખર ભેદવાથી ઉદાર મહિરત્ન પ્રાપ્ત કર્યું, તો હે દેવાનુપ્રિયો ! આપણે હવે આ વદિમકના ચોથા શિખરને પણ ભેદવું યોગ્ય છે કે જેથી આપણે ઉત્તમ મહામૂલ્ય મહા પ્રયોજનવાળું મહા પુરૂષયોગ્ય અને ઉદાર એવું વજ્રરત્ન પ્રાપ્ત કરીએ. ત્યારપછી તે વણિકોના હિતની ઇચ્છાવાળો, સુખની ઇચ્છાવાળો, પથ્યની ઇચ્છાવાળો, અનુકરણવાળો, નિઃશ્રેયસ કલ્યાણની ઇચ્છાવાળો તેમજ હિત સુખ અને નિઃશ્રેયસની ઇચ્છાવાળો એક વણિક હોતો તેણે તે વણિકોને એ પ્રમાણે કહ્યું, હે દેવાનુપ્રિયો ! આપણે આ વદિમકના પ્રથમ શિખરને ભેદવાથી ઉદાર અને ઉત્તમ જલ પ્રાપ્ત કર્યું, યાવત ત્રીજું શિખર ભેદવાથી ઉદાર મહિરત્ન પ્રાપ્ત કર્યું એટલું ઘણું છે. હવે આપણે આ ચોથું શિખર ભેદવું યોગ્ય નથી, કારણ કે ચોથું શિખર કદાચ આપણને ઉપદ્રવ કરનાર થાય ! ત્યારે તે વણિકોએ હિતની ઇચ્છાવાળા સુખની ઇચ્છાવાળા યાવત હિત સુખ અને નિઃશ્રેયસની ઇચ્છાવાળા તથા ઉપર પ્રમાણે કહેતા યાવત પ્રરૂપણા કરતા એવા તે વણિકના કથનમાં શ્રદ્ધા ન કરી યાવત રૂચિ ન કરી, તેના કથનની શ્રદ્ધા નહિ કરતા યાવત રૂચિ નહિ કરતા તે વણિકોએ તે વદિમકના ચોથા શિખરને પણ ભેદવું. તેથી તેઓએ ત્યાં ઉચ્ચ વિષવાળો, પ્રચંડ વિષવાળો, ઘોર વિષવાળો, મહા વિષવાળો, અતિક્રાંતવાળો, મોટા શરીરવાળો અને મધી તથા મુધાના સમાન કાળા વર્ણવાળો દૃષ્ટિના વિષ અને રોષવડે પૂર્ણમધીના ઢગલાના જેવી કાન્તિવાળો, લાલ આંખવાળો જેને અપલ અને સાથે ચાલતી બે જોડો છે એવો પૃથ્વીતલમાં વેણિ સમાન ઉત્કટ-સ્પષ્ટ વક્ર-જટિલ કેસવાળીયુક્ત; અને બાણી શકાય તેવો ઉચ્ચ અને તીવ્ર રોષવાળો, શ્વાનના મુખપેઠે ત્વરિત અને અપલશબ્દ કરતો એવો દૃષ્ટિવિષસર્પ દેખ્યો, ત્યારબાદ તે વણિકોએ તે દૃષ્ટિ-વિષ સર્પનો સ્પર્શ કર્યો એટલે અત્યન્ત ગુસ્સે થયેલા અને યાવત ક્રોધથી બળતાં તેણે ધીમે ધીમે ઉડી સરસરાટ કરતા વદિમકના શિખર ઉપર ચઢીને સૂર્યને ભેંધને તે વણિકોને અનિમિષ દૃષ્ટિવડે ચોતરફ જોયા, ત્યારપછી તે દૃષ્ટિ-વિષસર્પ ચોતરફ ભેંધ તે વણિકોને પાત્ર વિગેરે ઉપકરણ સહિત એક પ્રહારવડે કૂટાઘાત પાષાણમય યંત્રના આઘાતની પેઠે જલદી ભસ્મરાશિરૂપ કર્યા, તે વણિકોમાં જે વણિક તે વણિકોના હિતની ઇચ્છાવાળો યાવત હિત સુખ અને નિઃશ્રેય-

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૮૫

સકલ્યાણની ઇચ્છાવાળો હતો, તેના ઉપર દયાથી તે દેવે પાત્ર વગેરે ઉપકરણ સહિત તેને પોતાના નગરે મુક્યો, એ પ્રમાણે હે આનન્દ, તારા પણ ધર્માચાર્ય અને ધર્મોપદેશક શ્રમણ જ્ઞાતપુત્રે ઉદાર પર્યાય અવસ્થા પ્રાપ્ત કર્યો છે અને તેની દેવો મનુષ્યો અને અસુરો સહિત આ જીવલોકમાં, શ્રમણ ભગવાન મહાવીર, એવા ઉદાર કીર્તિવર્ણી શબ્દ અને શ્લોક યશઃવ્યાપ્ત થયા છે, વ્યાકુલ થયા છે અને સ્તવાયા છે તો જો મને તે આજ કૈં પણ કહેશે તો મારા તપના તેજવડે એક ઘાએ કૂટાઘાત પાષાણમય યન્ત્રના આઘાતની પેઠે જેમ સપે વણિકોને ખાળ્યા તેમ ખાળીને ભસ્મ કરીશ. હે આનન્દ, જેમ તે વણિકોનું હિત ઇચ્છનાર યાવત્ નિઃશ્રેયસ કલ્યાણ ઇચ્છનારને વણિકને દેવતાએ અનુકંપાથી પાત્રો વગેરે ઉપકરણ સહિત પોતાને નગરે મુક્યો તેમ હું તારું સંરક્ષણ અને સંગોપન કરીશ. તે માટે હે આનન્દ ! તું જા. અને તારા ધર્માચાર્ય અને ધર્મોપદેશક શ્રમણ જ્ઞાતપુત્રને આ વાત કહે. ત્યારબાદ મંખલિપુત્ર ગોશાલાએ તે આનન્દ સ્થવિરને આ પ્રમાણે કહ્યું એટલે તે ભય પામ્યા અને યાવત્ ભયભીત થયેલાને તે મંખલિપુત્ર ગોશાલાની પાસેથી અને હાલાહલા કુંભારણના કુંભકારાપણથી પાછા વળીને શીઘ્ર અને ત્વરિત શ્રાવસ્તી નગરીના મધ્યભાગમાંથી નીકળીને જ્યાં કૌષ્ઠક ચૈત્ય હતું અને જ્યાં શ્રમણ ભગવાન મહાવીર હતા ત્યાં આવ્યા, ત્યાં આવીને શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને ત્રણવાર પ્રદક્ષિણા કરી વંદન અને નમસ્કાર કરી આ પ્રમાણે બોલ્યા “ હે ભગવન ! ખરેખર એ પ્રમાણે હું છઠ્ઠું ક્ષપણના પારણાને વિષે આપની અનુજ્ઞાથી શ્રાવસ્તી નગરીમાં ઉચ્ચ નીચ અને મધ્યમ કુળમાં ગોચરીએ જતાં હાલાહલા કુંભારણના ઘર પાસેથી યાવત્ જતો હતો, ત્યાં મંખલિપુત્ર ગોશાલે મને હાલાહલા કુંભારણના ઘરથી થોડે દૂર જતાં યાવત્ જોઈને એ પ્રમાણે કહ્યું. હે આનન્દ, અહીં આવ અને મારું એક દૃષ્ટાન્ત સાંભળ ! ત્યારપછી મંખલિપુત્ર ગોશાલે એ પ્રમાણે કહ્યું એટલે જ્યાં હાલાહલા કુંભારણું કુંભકારાપણ હતું અને જ્યાં મંખલિપુત્ર ગોશાલક હતો ત્યાં હું આવ્યો ત્યારે મંખલિપુત્ર ગોશાલકે મને આ પ્રમાણે કહ્યું : હે આનન્દ, ખરેખર આજથી ઘણા કાળ પૂર્વે અનેક પ્રકારના કેટલાએક વણિકો ઇત્યાદિ પૂર્વોક્ત સર્વ કહેવું. યાવત્ દેવતાએ પોતાના નગરે મુક્યો તે માટે હે આનન્દ, તું જા અને તારા ધર્માચાર્ય અને ધર્મોપદેશકને યાવત્ કહે. ”

(ચાલુ)

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દ્રવ્યગુણપર્યાય વિવરણ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૯ થી શરૂ.)

ભૂત પદાર્થ વિષયનું જ્ઞાન સર્વથા અસત્ નથી.

નૈયાયિકોની માન્યતા છે કે અસત્ એટલે અવિદ્યમાન ઘટ આદિ પદાર્થનું જ્ઞાન અતીત એટલે ભૂત પદાર્થના વિષયવાળું થાય છે તેવી રીતે અવિદ્યમાનરૂપ ઘટ આદિ કાર્ય મૃતિકાને કુંભાર આદિ સામગ્રીથી ઉત્પન્ન થાય છે.

નૈયાયિકોને ઉત્તર આપતાં કહે છે કે નૈયાયિકોનું કથન વ્યાજબી નથી. કારણ કે ઘટાદિ જે પદાર્થ છે તે સર્વથા અસત્ નથી કારણકે અતીત વિષયવાળો જે ઘટ તે પર્યાયાર્થિક નયથી નથી સમજવાનો, પણ દ્રવ્યાર્થિક નયથી તે નિત્ય છે, જેથી ઘટનો નાશ થઈ ગયા પછી પણ તે માટી રૂપે વિદ્યમાન રહે છે. જો તે દ્રવ્ય સર્વથા ન હોત તો સસલાનાં શીંગડાની પેઠે સર્વથા અભાવ થઈ જાત. જે પદાર્થ સર્વથા અવિદ્યમાનપણે જ્ઞાનમાં ભાસે છે તે પદાર્થમાં વિદ્યમાનપણું કેવી રીતે આવી શકે તેથી કરીને જે કંઈ ભૂત વિષય છે તે સર્વથા અસત્ નથી પરંતુ સત્ રૂપે જ પ્રવર્તે છે જે વસ્તુ દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાએ નિત્યપણે વર્તે છે તે વસ્તુમાં આકારનો અભાવ હોવાથી પર્યાયાર્થિક નયથી તેનું અનિત્યપણું દેખાય છે. બાકી કોઈપણ પદાર્થ સર્વથા અસત્ નથી.

સત્ પદાર્થની ઉત્પત્તિ થવાનું કારણ.

દ્રવ્યમાં સમવાયી ભૂત વિષય પદાર્થ રહેલો છે તે કારણનો ઉદય થવાથી તે કાર્યપણાને પ્રાપ્ત થઈને દેખાય છે તેથી કરીને જ સત્ પદાર્થની ઉત્પત્તિ થાય છે પણ અસત્ પદાર્થની થતી નથી.

અતીત પદાર્થનો ભાસ જ્ઞાન સ્વભાવમાં થતો નથી.

અતીત પદાર્થનો ભાસ જ્ઞાન સ્વભાવમાં થઈ શકે નહિ અને જો થઈ શકતો હોય તો સંસારના તમામ પદાર્થનો પણ જ્ઞાન સ્વભાવમાં ભાસ થવો જોઈએ.

બાહ્યાકાર અસત્ દેખાય છે તેનું કારણ.

બાહ્યાકાર જે અસત્ દેખાય છે તેનું કારણ અનાદિ અજ્ઞાન છે, કારણ કે અનાદિકાળના અજ્ઞાનને લઈને બાહ્યાકાર સ્વપ્નના પદાર્થની જેમ અસત્ દેખાય છે.

દ્રવ્યગુણપર્યાય વિવરણ.

૧૮૭

અસત્ પદાર્થનો ભાસ થવાનું કારણ જ્ઞાન નથી.

અસત્ પદાર્થનો ભાસ થવાનું કારણ જે જ્ઞાન માનવામાં આવે તો આખું જગત્ જ્ઞાનાકારપણે જ થઈ જાય. બાહ્યદષ્ટિથી દેખાતા સઘળા પદાર્થો અસત છે અને બાહ્યાકાર રહિત શુદ્ધ જ્ઞાનમાં જ અછતા પદાર્થનો ભાસ થાય છે એમ કહેવામાં આવે તો અનાદિની અજ્ઞાન વાસનાનો અભાવ સિદ્ધ થશે. માટે સમજવાનું કે બાહ્યાકારમાં અનાદિની અજ્ઞાન વાસનાને લઈને જ અસત પદાર્થનો ભાસ થાય છે.

પદાર્થમાં આકારો ઉત્પન્ન થવાનું કારણ.

સત્ પદાર્થના અનેક કારણો જે તિરોભાવ શક્તિપણે ગુપ્તપણે રહેલા છે તેનાથી બાહ્ય દેખાતા આકારો ઉત્પન્ન થાય છે.

મૂળ દ્રવ્યરૂપથી કોઈ પદાર્થનો ઉત્પત્તિ નાશ નથી.

મૂળ દ્રવ્યરૂપથી કોઈપણ પદાર્થની ઉત્પત્તિ યા તો નાશ થતો નથી.

પર્યાયનો દ્રવ્યની સાથે સંબંધ.

પર્યાયનો દ્રવ્યની સાથે અન્વય સંબંધ છે.

અન્વય સંબંધથી શું સિદ્ધ થાય છે ?

અન્વય સંબંધથી દ્રવ્ય પદાર્થમાં ઉત્પત્તિ નથી ને વિનાશ પણ નથી.

પદાર્થની ઉત્પત્તિ અને નાશ થવાનું કારણ.

પર્યાયથી સર્વ પદાર્થની ઉત્પત્તિ ને નાશ બન્ને થાય છે.

નિશ્ચય રૂપ અને ચળાયમાન અનુભવ.

જે પર્યાય દ્રવ્યમાં સત્પણે છે તેમાં નિશ્ચયરૂપનો અનુભવ થાય છે, અને જે પર્યાય દ્રવ્યમાં અસત્પણે છે તેમાં જે અનુભવ થાય છે તે ચળાયમાન અનુભવ કહેવાય છે. દાખલા તરીકે કમળાના રોગને લીધે શંખ પીળા રંગનો દેખાય છે અને તેજ કમળાનો રોગ જ્યારે દૂર થાય છે ત્યારે શંખનું મૂળ ઉજ્જવળ રૂપ દેખાય છે. કારણ કે શંખમાં પિત્તાદિ પર્યાયનો અનુભવ તે અવિચળ પણે નથી પણ ચળાયમાન રૂપે રહે છે. આ ઉપરથી સમજવાનું એ છે કે શંખમાં જે પીળાપણું દેખાય છે. તે પીળાપણુના પર્યાયને લઈને દેખાય છે તેમ નથી, પરંતુ કમળાના રોગથી તે પીળાપણું દેખાય છે, પણ જ્યારે તે નેત્રરોગ દૂર થાય છે ત્યારે તે ઉજ્જવળ દેખાય છે અને બ્રાન્તિનો આપોઆપ નાશ થાય છે અને આમ થવામાં કોઈ હેતુનો અભાવ નથી, કારણ કે વસ્તુમાં કૃત્રિમ

૧૮૮

શ્રી આત્માનાં પ્રકાશ.

સ્વભાવ છે એમાં ખીજા પદાર્થનો વ્યાપાર કાંઈપણ કરી શકાતો નથી; પરંતુ જે કારણથી કૃત્રિમ સ્વભાવ ઉત્પન્ન થયો હોય છે તે કારણની નિવૃત્તિ થયે તે પર્યાય સ્વયમેવ નષ્ટ થઈ જાય છે.

ભૂત પદાર્થ વર્તમાન પર્યાયથી વર્તમાનપણે જણાય છે.

ભૂત પદાર્થ વર્તમાન પર્યાયથી વર્તમાનપણે જણાય છે. દાખલા તરીકે દ્રવ્યથી સત્ત્વ અતીત ઘટને વિષે વર્તમાન જોય આકારરૂપ પર્યાયથી હુમણું અતીત ઘટનું જ્ઞાન થાય છે. ઘટને વિષે વર્તમાન જોય આકાર રૂપ પર્યાયથી ઘટનું જ્ઞાન થાય છે, બાકી સર્વથા જ્ઞાન સ્વભાવથી અછતા પદાર્થનું જ્ઞાન થતું નથી, અને જો તેમ ન માનો તો અતીત પદાર્થ જે ઘટાદિની, ઘટનો આકાર જોઈ બંધર પડી કે તે ઘટ છે. બાકી જો સર્વથા જ્ઞાન થતું હોય તો તેનું સર્વ કાળે જ્ઞાન હોવું જોઈએ, અતીત પદાર્થ જાણ્યો એમ જે કહેવાય છે તે વર્તમાન પર્યાયથી તો વર્તમાનપણે જ થયું એમ સમજવું. અતીત ઘટરૂપ ધર્મી જો અસત્ હોય તો તે સર્વ કાળે ભાસતો નથી. જે પદાર્થ અસત્ છે તેનું જ્ઞાન કોઈપણ કાળને વિષે થઈ શકતું નથી. તેમ અવિદ્યમાન પદાર્થ ઉત્પત્તિનો પણ કદાપિ સંભવ જણાતો નથી. સત્ પદાર્થનું જ જ્ઞાન અને સત્ પદાર્થની ઉત્પત્તિ સંભવે છે. કાર્ય અને કારણનો નિશ્ચયથી જેમ અલેદ છે તેમ દ્રવ્ય ગુણ અને પર્યાયનો પણ નિશ્ચયથી અલેદ છે. માટે એ ત્રણનો અલેદ સ્વીકારવો અને જે લેદ જણાય છે તે વ્યવહારથી જ છે.

જુદા જુદા મતોની માન્યતા.

નૈયાયિકો લેદ પક્ષને સ્વીકારે છે. સાંખ્યમતવાળા અલેદ પક્ષને માન્ય રાખે છે અને જૈનમતાવલંબીઓ લેદ અને અલેદ બન્ને પક્ષનો સ્વીકાર કરે છે. જૈનમતવાળા વ્યવહાર અને નિશ્ચય સમજી બન્ને મતનો વિસ્તાર કરે છે, તે નૈયાયિકો ને સાંખ્યોની પેઠે એકાંતે દ્રવ્યગુણ અને પર્યાયને અનુક્રમે લેદ અને અલેદ કહેતા નથી; પરંતુ તેને વ્યવહાર અને નિશ્ચયનયની અપેક્ષાએ લેદ અને અલેદ માને છે.

નૈયાયિક તથા સાંખ્યમતવાળા શું માને છે ?

નૈયાયિકો માને છે કે કાર્ય અસત્ દેખાય છે અને કાર્ય કારણ તથા ગુણ ગુણીનો પરસ્પર લેદ છે અને સાંખ્યમતવાળા કાર્યને સત્ લેખે છે અને કાર્ય કારણ તથા ગુણ ગુણીનો સર્વથા અલેદ જણાય છે, આ બંને માન્યતા સત્ય નથી જેથી જૈનો લેદાલેદ માને છે તેના કારણો નીચે મુજબ છે.

કદામહ.

૧૮૯

કાર્ય કથંચિત્ સત્ અને કથંચિત્ અસત્ દેખાય છે અને કાર્ય કારણ તથા શુભ શુભીનો કથંચિત્ ભેદ અને કથંચિત્ અભેદ જણાય છે અને આથી કરીને જ જૈનોનો સ્યાદ્વાદ નામનો મત કહેવાય છે.

જો સ્યાદ્વાદનો સ્વીકાર કરવામાં આવતો નથી તો જો દોષ હંમેશ નિત્યવાદમાં જણાય છે તેજ દોષ સર્વથા એકાન્તવાદથી અનિત્યવાદમાં પણ જણાય છે. માટે પરસ્પર નાશ કરવાવાળા કંટક સમાન અનેક મતોમાં અનેકાંતવાદી જૈનશાસન પ્રબળપણે જયવંત વર્તે છે. (ચાલુ)

કદામહ.

(૫૬)

જાયા જગમાં બહુ ખરડાએ ૧ડાહ્યા દાટજ વાળેરે;
પ્રભુ વચનમાં ધરે ન શ્રદ્ધા, શંકા કરે સહુ કાળેરે. જાયા ૧
મતિ કલ્પિત વાતો વિસ્તારી, છતાં પડે જગ આગેરે;
સ્વર્ગ, નર્કને મોક્ષ ભૂમિનાં, પ્રત્યક્ષ પ્રમાણો માગેરે. જાયા ૨
મતિ મંદ મિથ્યાભિમાની, હઠવાદી હઠ કરતારે;
કરી અવગણુના પ્રભુ વચનની, પંથ અવળે પરવરતારે. જાયા ૩
પુણ્ય પસાયે કદી કેવળી, આવીને ઉપદેશેરે.
ગદા પૂરછ પકડેલું તો પણ, નવ છોડે લવલેશેરે. જાયા ૪
તરે ન એવા પામર પ્રાણી, અસાર આ સંસારે રે;
કરી ઉપેક્ષા એ જીવોની, જ્ઞાની દયા દીલ ધારે રે. જાયા ૫
દુર્જન એવા દુરાચારીનો, સંગ સદા પરહરજોરે;
વચન વીરનાં સત્ય પ્રમાણી, લવજળ પાર ઉતરજોરે. જાયા ૬

છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી
વેળણપુર-ભરૂચ.

૧ દોઢ ડાહ્યા અગર દોઢ ચતુર

૧૬૦

શ્રી આત્મચાન્દ પ્રકાશ.

વિકલ્પદાસ-મુ-શાહ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૭૨ થી ૨૩)

તમારું વાતાવરણ જેટલી હદ સુધી ખરાબ હોય તેટલી હદ સુધી તેને સેવાનાં કાર્યોવડે સુધારીને સુંદર બનાવવાની આવશ્યકતા છે.

કદાચ તમે તમારી વર્તમાન પરિસ્થિતિમાંથી સેવાના પ્રસંગ મેળવી નથી શકતા તો જરૂર માનો કે સેવા માટે જેવી પરિસ્થિતિ તમે ઇચ્છતા હો તેવી પરિસ્થિતિમાં પણ તમને સેવાના પ્રસંગ નહિ મળી શકે. જે મનુષ્ય પોતે બીજાની અનેક સેવાઓ સ્વીકારી લે છે, પરંતુ તેના બદલામાં પોતે એક પણ સેવાનું કામ નથી કરતો તે મનુષ્યની જેવો સ્વજન વગરનો અને દુઃખી બીજો કોઈ નથી.

સ્થલ જગતમાં સેવા, કાર્યનું રૂપ ધારણ કરે છે, આંતરિક સૃષ્ટિમાં સહાનુભૂતિનું સ્વરૂપ લે છે અને માનસિક સૃષ્ટિમાં બોધરૂપે દર્શન આપે છે.

આપણા જીવનના કોઈપણ દિવસની ઉજ્જવલતાનો આધાર જેટલો સૂર્યના પ્રકાશ ઉપર રહેલો છે તેટલોજ સેવાના કોઈ પણ કાર્યના પ્રકાશ ઉપર રહેલો છે.

આતુરતા તેમજ સ્નેહથી કોઈ પણ ન્હાનકડું સેવાનું કાર્ય સવારે ઉઠીનેજ કરવું એ આપણા સુખના ભંડારને ખુલ્લો રાખવાનો સર્વોત્તમ ઉપાય છે.

દયાની માફક સેવા પણ બે દિશાઓમાં સુખ ફેલાવે છે, તે સેવક તેમજ સેવ્ય બન્નેને સુખી બનાવે છે.

બાહ્ય જગતમાં રહેલા ઇશ્વરી અંશની સેવાવડે અંતસ્તત્ત્વમાં વિરાજમાન ઇશ્વરી અંશનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે.

જે સેવાનું કાર્ય આપણે સ્વયં પ્રેરણાથી કરીએ છીએ તેજ સાચી સેવાનો નમુનો છે. આપણી સ્થિતિ તથા આસપાસના સંજોગોથી ઉત્પન્ન થતા કર્તવ્યને અનુરૂપ સદ્ગુણોનું આચરણ કરવું એ પણ એક સેવા જ છે, જે આપણાથી વધારે બુદ્ધિમાન છે, અનુભવી છે તેઓના પ્રત્યે પૂજ્યભાવ રાખવો અને આપણાથી ઓછું જાણનારનું રક્ષણ કરવું એ પણ તેઓના પ્રત્યે આપણા પ્રેમનું સાચું લક્ષણ છે.

સેવા ધર્મ મંત્રો.

૧૯૧

કેટલાક તો એમ પ્રેરાઈને સેવા કરે છે કે તે જોઈને પોતાના ઓળખીતા માણસો પ્રશંસા કરશે અને કેટલાક બીજાને સંકટમાં પડેલા જોઈને સેવા માટે દોડી જાય છે.

જેવી રીતે સુખના સાથી મિત્રો હોય છે તેવી રીતે સુખના દિવસોના સેવક પણ હોય છે. તમારી સેવાવૃત્તિ કેટલે દરજ્જે નિઃસ્વાર્થ છે એ જાણવા માટે જરા તમારું હૃદય તપાસી લેજો.

કોઈ કોઈ વાર એટલું ધ્યાનમાં રાખવું મુશ્કેલ હોય છે કે જે મનુષ્યને ઘણા મિત્રો હોય છે તેની અપેક્ષાએ જે મિત્રહીન છે તેને આપણી મિત્રતાની વધારે આવશ્યકતા છે. તેઓને કોઈ મિત્ર નથી મળતો એ એક સખળ કારણ છે કે આપણે જ તેના મિત્ર બની જવું.

જે લોકો બીજા તરફથી સારા વ્યવહારની આશા રાખે છે તેઓએ બીજાની સાથે સારી રીતે વર્તવું જોઈએ.

ઈશ્વર સેવાના સર્વ કાર્યોનો હિસાબ રાખે છે મનુષ્ય તો એવા કાર્યોનો હિસાબ રાખે છે જે તે સમજી શકે છે અને પસંદ કરે છે.

અનેક મનુષ્યો રૂઢિવશ થઈને સેવા કરે છે. આપણે તો પ્રેમવશ બનીને જગતની સેવામાં આપણું જીવન ગાળવું જોઈએ.

જ્યારે બીજાના દોષ સુધારવા માંડો ત્યારે પહેલાં તો એટલું વિચારી લેવું કે એ દોષ તમે પોતેજ કયો છે કે નહિ.

એવી કોઈ વાત કોઈપણ માણસ સંબંધી ન કરો કે જે તે માણસના મોઢામોઢ ન કહી શકો એમ હો.

જે જ્ઞાન આપણને માણસો વચ્ચેના ભાઈચારા ભણી વધારે ને વધારે ખેંચી જાય છે તેજ જ્ઞાન સંગ્રહણીય છે-મેળવવા યોગ્ય છે.

તમારું હૃદય બીજાના કરતાં વધારે પ્રેમપૂર્ણ હોય અને તેને લઈને તમે બીજાની અપેક્ષાએ વધારે સેવા કરી શકતા હો તોજ તમે વધારે જ્ઞાની ગણાશો, નહિ તો નહિ.

જે સાચો જ્ઞાની હોય છે તેને પોતાનાં જ્ઞાનનો ગર્વ નથી હોતો, કેમકે તેને પોતાના અજ્ઞાનનો ખ્યાલ રહે છે.

કદાચ તમે કોઈ રાજ્યના અધિકારી બની ગયા હો તો યાદ રાખો કે તમારા અધિકારને કારણે તમારી ખુશામત કરનાર ઘણાએ મળી જશે, પણ લોકોનો પ્રેમ તો તમે તમારા સહયુગ્મી દ્વારાજ સંપાદન કરી શકશો.

જ્યારે તમે કોઈ અનુભવિય અપરિચિત લોકોની વચ્ચે જઈ પડો તે

૧૯૨

શ્રી આત્માનાંદ પ્રકાશ.

વખતે તેઓનો સફલાવ પ્રાપ્ત કરવાના ઉપાયો વિચારવા ભૂલેચકે પણ એવો વિચાર ન કરવો કે તમે તેઓને તમારી મહતાનો પરિચય કઈ રીતે આપી શકો એમ છે,—ઈશ્વરની સાચી ભક્તિપૂજા તેની સૃષ્ટિની સેવામાંજ રહેલી છે.

જો તમારામાં તમારી ભૂલ કબુલ કરવાની શક્તિ હશે તો લોકો તમારા સફળોથી ખુશી ખુશી થઈ જશે.

ન્યારે તમને તમારી સાધન સંપત્તિનું અભિમાન થવા લાગે ત્યારે જરા વિચારી લેવું કે એ સાધન—સંપત્તિ તમને તમારા અધિકારને લઈને મળી છે કે સહાચારના પ્રભાવથી મળી છે. દરેક સત્તાપૂર્ણ અધિકારપર આરૂઢ થયેલા મનુષ્યને અમુક જાતની સાધન સંપત્તિ મળીજ હોય છે.

હમેશાં આટલું જરૂર ધ્યાનમાં રાખવું કે ક્યાંય કોઈ ઉપર મહેરબાની કરતી વેળા તમે તમારા કર્તવ્યથી વિમુખ તો નથી થઈ રહ્યાં.

જે કાર્યનો આરંભ કર્યો હોય તેની પ્રતિકૂળતાની ફરિયાદ કરવાને બદલે તમે પોતે એ કાર્યને અનુકૂળ બનીને જ તેનો આરંભ કરશો તો સાફ પરિણામ આવશે.

સાચા મનનના ફલરૂપ સેવા કરવાની શક્તિ હમેશાં વધતી જાય છે અને પછી આપણી ઉન્નતિના વિચાર ઓછું સતાવે છે.

જે લોકો કહે છે કે અમારી સેવાની કોઈ જરાયે કદર નથી કરતું તેઓ સાચી સેવાનું રહસ્ય જ નથી જાણતા.

એ વાત ધ્યાનમાં રાખો કે સેવા કરવાના આપેલા વચનોના વિસ્તારની અપેક્ષાએ તમારા પ્રત્યક્ષ સેવાપૂર્ણ કાર્યોનો વિસ્તાર વધારે થાય છે.

જે સેવા—કાર્યની ખાતર તમારે કર્તવ્યવિમુખ થવું પડે તે વાસ્તવિક રીતે સેવા—કાર્ય જ નથી.

સંકટ વખતે વગર સમજ્યે કંઈ કરવા કરતાં શાંતભાવે સહાનુભૂતિ રાખવી એજ વધારે સાફ છે.

જે લોકો એમ ધારે છે કે તેઓ કોઈપણ પ્રકારની સેવા કરવાને લાયક નથી તેઓ પણ, પક્ષી તથા વનસ્પતિને ભૂલી જાય છે.

જે લોકોને સેવા કરવાનો વખત નથી મળતો તેઓનેજ બીજા પાસે સેવા કરાવવા માટે ઘણો વખત મળે છે.

કોઈપણ માણસની વાત સાંભળ્યા પહેલાં તેના સંબંધમાં આપણું ધ્યાન કશું ન કરવું એ એક અનોખી સેવા છે.

સંપૂર્ણ.

શ્રી શત્રુંજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.

૧૯૩

શ્રી શત્રુંજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૧ થી શરૂ)

પાટણ તરફ શ્રી સંઘ આવતાં સોઘલ ગામમાં, પત્તનવાસી જનો સંઘ સામે આવ્યા. સંઘની દેશલ તથા સમરાશાહના ચરણને ચંદન તથા સુવર્ણ પુષ્પથી પૂજ્યા. કંઠમાં પુષ્પમાલ પહેરાવી મોઢક આદિ લોજનોથી સ્વાગત કર્યું. તમામ વર્ણના લોકો સામે આવ્યા હતા, તે સવેને સંઘપતિએ તાંબુલ, લોજન, વસ્ત્ર વગેરેથી સન્માન કર્યું. હવે શુભ મુહૂર્તે પુરપ્રવેશ કરતાં સમરાશાહ વગેરે સામૈયામાં ઘોડા પર અને દેસલશાહ પાલખીમાં આરૂઢ થયાં, મૃદંગ, ભેરી વગેરે વાજિત્રો વાગતા, નૃત્ય કરતાં, નગરજનોએ પણ નગરને ધ્વજ-પતાકા વગેરેથી સુશોભિત બનાવેલ જોતાં સમરાશાહે પ્રવેશ કર્યો. તેની પાછળ સંઘપતિએ દેવાલય અને ગુરૂવર્ય સાથે પાટણમાં પ્રવેશ કર્યો. આજે નગરજનોથી યાત્રા પ્રશંસા સાંભળતાં, મંત્રણા અહણ કરતા અનુક્રમે પોતાના આવાસે આવ્યા. ત્યાં કુમારિકાઓએ દેશલ તથા સમરાશાહના લલાટમાં અક્ષતચુકત તિલક કર્યું. ગીત, મંગલ થતાં શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિમંત્રનું સ્મરણ કરતાં દેશલશાહે પોતાનું ઘર અલંકૃત કર્યું.

દેશલશાહે આદિજિનને કપદિં ચક્ષ સાથે દેવાલયમાંથી ઉતારી ઘરદેરા-સરમાં સ્થાપ્યા. નગરજનોનું તથા યાત્રકોનું ત્યાં પણ વિશેષ સન્માન કરી રત્ન આપી. સહજપાલ વગેરે પુત્રોએ અનુક્રમે વિનયપૂર્વક પિતાના ચરણને દુધથી પખાળ્યા. ત્રીજે દિવસે શાહે દેવલોજ્ય કરાવ્યું, તેમાં ઇચ્છાએ ભક્ત-પાન વગેરેથી સાધુઓને પડિલાજ્યા. નગરના પાંચ હજાર મનુષ્યને જમાડ્યા. સંઘપતિ દેશલશાહે આ તીર્થોદ્ધારમાં સતાવીશ લાખ સીતેર હજાર (૨૭૭૦૦૦૦) હજાર દ્રવ્યનો વ્યય કર્યો હતો. તેથી શાહ પોતાના આત્માને કૃતકૃત્ય માનતાં નિત્ય ધર્મકાર્યમાં તત્પર થઈ ગૃહકાર્યમાં ઉદ્યમી થયા.

સં. ૧૩૭૫ માં દેશલશાહ ફરીથી પણ સાત સંઘપતિ ગુરૂ અને બે હજાર મનુષ્યો સાથે સર્વ મહાતીર્થોમાં ગયા હતા. પૂર્વની જેમ બે યાત્રા કરી હતી. તે યાત્રામાં પણ અગીયાર લાખથી અધીક (રૂ. ૧૧૦૦૦૦૦)

૧૯૬

શ્રી અત્તમાનંદ પ્રકાશ.

રૂપીયાનો વ્યય કર્યો હતો. તે વખતે સોરઠ જૈનમાં મ્લેચ્છોથી બંધાયેલ સઘળા જૈનોને મૂકાવી સમયમેઘ બન્યો હતો.

શ્રી સિદ્ધસૂરિ મહારાજે પોતાનું આયુષ્ય ત્રણ માસનું બાણી, દેશલશાહને કહ્યું કે તમારું આયુષ્ય પણ એક માસનું છે, તો ઉકેશપુર (ઓશીયા)માં જઈ હું સ્વયં કક્કસૂરિને મુખ્ય ચતુષ્કિકાને વિષે સ્થાપન કરવા મારી ઈચ્છા છે તો તારી ઈચ્છા હોય તો ચાલ. જ્યાં દેવતાએ બનાવેલી વીર ભગવાનની પ્રતિમા સ્થાપિત થયેલી છે એવું તે ઉત્તમ તીર્થ છે. જેથી દેશલ સર્વ સામગ્રી તૈયાર કરાવી સંઘ અને સૂરિ સહિત ત્યાં ગયા. માર્ગમાં દેસલશાહનો સ્વર્ગવાસ થયો.

શ્રીસિદ્ધસૂરિજીએ માઘપૂર્ણિમાએ કક્કસૂરિને પોતાના હાથે મુખ્ય સ્થાનમાં બેસાડયા. મુનિરત્નને ઉપાધ્યાય પદ અને શ્રીકુમાર તથા સોમેન્દ્ર એ બંનેને વાચનાચાર્ય પદ આપ્યું. દેશલશાહના પુત્ર સહજપાલે અઠાર કુટુંબીજનો સાથે યથાવિધિ વીરનું સ્નાત્ર કરાવ્યું, સ્વામીવાસલ્ય કર્યું. ત્યાં અઠાઈ મહોત્સવ કરી સિદ્ધસેનાચાર્ય સહજપાલ સાથે ફેલોધિ તીર્થે ગયા. ત્યાં શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનને વાંદી યાત્રા કરીને પ્રયાણ કરતાં કરતાં પાટણ આવ્યા.

એક માસનું આયુષ્ય બાકી રહ્યું ત્યારે સિદ્ધસૂરિએ કક્કસૂરિને જણાવ્યું કે આઠ દિવસ બાકી રહે ત્યારે સંઘક્ષામણા પૂર્વક મ્હને અનશન આપવું. શું આ કાળમાં જ્ઞાન હોય ? એમ વિચારી શ્રી કક્કસૂરિએ અણસણ ન આપ્યું. ગુરૂએ સ્વયમેવ બે ઉપવાસ કર્યા, ત્યારપછી સંઘ સમક્ષ અનશન કર્યું. ગામના સર્વ વર્ણના લોકો અને પાંચ યોજન સુધીના લોકો આચાર્ય મહારાજને વંદન કરવા આવતા હતા. છ દિવસે કહેલ સમયે નમસ્કાર ઉચ્ચારતા સૂરિજી સમાધિએ સ્વર્ગે સંચર્યા.

સૂરિજીના જ્ઞાનની પ્રશંસા કરતાં સંઘે ઉત્સવ કર્યો. મુનિઓવડે સારી રીતે પૂજાયેલા, સૂરિ શરીરને છ દિવસોમાં તૈયાર થયેલ એકવીશ મંડપવાળા વિમાન (માંડવી) માં સ્થાપ્યું અને વિવિધ વાજિંત્રો સાથે શ્રાવકો તે વિમાનને એક કોશપર લઈ ગયા. માત્ર ચંદન, અગરના લાકડા અને કપૂરવડે સૂરિજીના શરીરને અગ્નિદાહ કર્યો. સં. ૧૩૭૬ ના ચૈત્ર સુદ ૧૪ ના રોજ સૂરિજી સ્વર્ગે પધાર્યા. (ચાહુ).

અધ્યાત્મ જ્ઞાનનિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.

૧૯૫

અધ્યાત્મ જ્ઞાનનિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.

હાલમાં એક જોનેતર વિદ્વાન મહાશયે આ તત્ત્વજ્ઞાનના વિષયવાળો અંથ વાંચી અમોને જણાવ્યું કે આવા અંથની દૃશ્ય આવૃત્તિઓ અને એક લાખ કોપી આ સભા તરફથી પ્રગટ થવી જોઈએ અને તેનો જોન સમાજમાં ઉપયોગ થવો જોઈએ. જોનોને ઘેરઘેર તેનો અભ્યાસ થવો જોઈએ અને જોનોની શિક્ષણ શાળાઓમાં ફરજિયાત શિક્ષણ આ શુકના વિષયનું થવું જોઈએ. એટલે કે ટુંકામાં, સરલ, અને સ્પષ્ટ રીતે જોન શીલોસોશી જાણવાના જિજ્ઞાસુ પછી તે જોન હો કે જોનેતર તેને માટે આ એક અપૂર્વ અંથ છે, એમ તે મહાશય માને છે. આવા ધર્મની શીલોસોશીના આ અંથ દુનિયાની દરેક ભાષામાં પ્રગટ થવા જોઈએ, વિગેરે વિગેરે ઉપરથી તેમજ હજી સુધી આ અંથની જોન સમાજ કિંમત, અપૂર્વતા અને કદર નહીં કરી શકેલ હોવાથી તેમજ અંથ રૂપે વીશ વર્ષ પહેલાં પ્રગટ થયેલ હોવાથી તેમજ હાલમાં કેટલાક પેપરોમાં ખાલી જોનોના સામાન્ય આચાર-વિચાર અને ક્રિયાકાંડ માટે અને કેટલાક કાદપનિક પ્રશ્નોત્તરો આવતા તે કાંઈ વિશેષ ઉપયોગી નથી. તેથી તેને અદલે જોનોની શીલોસોશી તત્ત્વજ્ઞાનનો વિષય ટુંકાણમાં સરલ અને સાદી ભાષામાં પૂર્વાચાર્યકૃત પ્રશ્નોત્તર રૂપે આપવામાં આવે તો જન સમાજને વર્તમાન કાળમાં લાભ થવા સભવ છે; એમ બીજે કેટલેક સ્થળેથી પણ અમોને જણાવવામાં આવતાં તે પરિસ્થિતિનો વિચાર કરી જોન તત્ત્વસાર નામના અંથમાંથી થોડો થોડો વિભાગ આ વખતથી દરેક માસિકમાં આપવા નિર્ણય કર્યો છે, જેથી અમારા વાચકો, તત્ત્વજ્ઞાન જાણવાના જિજ્ઞાસુઓ અને વિદ્વાન બંધુ તે મનન પૂર્વક પકન પાઠન કરી તેનો લાભ લેશે. ધાર્મિક શિક્ષણશાળા ચલાવનારા બંધુઓ અને શિક્ષકો માટે તો બહુજ ઉપયોગી હોઈ પોતા મનન કરી પોતાના હાથ નીચે ચાલતી ધાર્મિક શાળામાં જાણતા આળક-આળકીઓને પણ સમજાવવા પ્રયત્ન કરશે જેથી જોન ધર્મના તત્ત્વજ્ઞાનનું સામાન્ય જ્ઞાન આથી નિશ્ચય થશે.

આ અંથ અધ્યાત્મ-આત્મજ્ઞાનના વિષયને પ્રતિપાદન કરનાર હોવા ઉપરાંત નવતત્ત્વાદિ વિગેરે તત્ત્વોનો વિસ્તારથી તેમાં વિચાર કરેલો છે. સાથે જનસમાજને પ્રતિયોષ કરવાના હેતુથી લોક પ્રસિદ્ધ દૃષ્ટાંતો સાથે સારરૂપે આપેલ છે જેથી આળજીવો પણ સહેલાઈથી સમજી શકે.

આ પ્રશ્નોત્તર રૂપે અંથના કર્તા શ્રી ખરતરગચ્છના યુગપ્રધાન શ્રી જિનરાજસૂરિના સામ્રાજ્યમાં તેમના પટ્ટાચાર્ય શ્રી જિનસાગરસૂરિના શિષ્ય શ્રી વિદ્વાન ઉપાધ્યાયજી શ્રીસુરચંદ્ર મહારાજે સંવત ૧૬૭૯ ની સાલમાં રચેલો છે. તેને શુદ્ધ કરી આજથી પચ્ચીસ વર્ષ પહેલાં પ્રવર્તક શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજે જનસમાજના ઉપકાર માટે પ્રકટ કરવા આ સભાને આજ્ઞા કરેલી હતી, તેની વિશેષ ઉપયોગિતા અને બહોળો પ્રચાર-થવા ઉપરોક્ત કારણોથી તેને હવે લેખ રૂપે મુકવામાં આવે છે. આવું અનેકવિધ જોન સાહિત્ય હજી ઘણું ખેડાયા વગર-પ્રગટ થયા વગર અજાણપણે રહ્યું છે અને તેનેજ અંથને અદલે પ્રશ્નોત્તર રૂપે દૃષ્ટાંત સહિત જોન પેપરો કે માસિક દ્વારા આપવામાં આવે તો જનસમાજ વિશેષ લાભ લઈ શકે એમ અમારો આશ્રય છે.

(માસિક કમીટી)

૧૯૧

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પહેલો અધિકાર.

સિદ્ધાંત જેનો સંશુદ્ધ (દોષરહિત) છે અને જ્ઞાનાદિ અતિશયો વડે જે દીપ્ત છે એવા સત્ય પરમેશ્વર શ્રીવર્ધમાનસ્વામીને પ્રણિપાત કરીને સ્વ- (આત્મા) જ્ઞાનાર્થે કિંચિત વિચાર દર્શાવું છું.

મંગળ તથા વસ્તુ નિર્દેશ.

આત્મા કેવો છે ?

આત્મા નિત્ય, વિભુ, ચેતનાવાનું અને અરૂપી છે. નિત્ય, દ્રવ્ય તરીકે છે; પણ પર્યાયની અપેક્ષાએ, દેવ મનુષ્ય નારક અથવા તિર્થંચ ગતિમાં પરિણામ (અવસ્થા) બદલાયા કરે છે માટે, અનિત્ય પણ છે. વિભુ એટલે વ્યાપક અથવા સર્વત્ર વ્યાપવાની સત્તા સહિત છે પણ સામાન્યતઃ સ્વશરીરમાં જ વ્યાપી રહે છે. ચેતના એટલે સામાન્ય વિશેષ ઉપયોગ, તે આવરણો- (શુભને આનંદાદન કરનારાં કર્મો)ના ક્ષયાદિના પ્રમાણમાં હોય છે. અરૂપી એટલે રૂપ અથવા આકાર-આકૃતિ કે મૂર્તિ રહિત છે.

કર્મોનું લક્ષણ.

કર્મો કેવાં છે ?

કર્મો જડ, રૂપી અને પુદ્ગલ છે. જડ એટલે ચેતના રહિત છે. રૂપી એટલે રૂપ સહિત છે પણ અતિસૂક્ષ્મતાને લીધે તે અર્ભચક્ષુથી જોઈ શકાતાં નથી. પુદ્ગલ એટલે પુરણ (પુરાવવાના અથવા ભરાવવાના) અને ગલન (ખરી જવાના) સ્વભાવવાળાં છે.

જીવો અને તેના ભેદો.

જીવો અનંત છે. તેમના બે ભેદ છે. કર્મો રહિત તે સિદ્ધ અને કર્મો સહિત તે સંસારી. સંસારી જીવોની ભિન્ન ભિન્ન જાતિયો અને જ્યોતિયો છે. +જે જીવો પૃથ્વી, પાણી (અપ્), અગ્નિ (તેજસ્), વાયુ અને વનસ્પતિ રૂપી કાયા- (શરીર)માં વર્તે છે, તે માત્ર સ્પર્શન ઇન્દ્રિયનો વિષય થઈ શકે છે તેથી તે એકેન્દ્રિય જાતિના છે. કૃમિ આદિને સ્પર્શનની સાથે રસનાઇન્દ્રિય (જિહ્વા) પણ હોય છે તેથી તે દ્વીન્દ્રિય જાતિના છે. જેમને ઉપલી બેની સાથે ત્રીજી દ્વાર ઇન્દ્રિય (નાક) હોય છે તે ક્રીડી પ્રમુખ ત્રીન્દ્રિય જાતિમાં

* જે જીવોનાં ઉત્પત્તિસ્થાન ઉત્પત્તિસમયે સમાન સ્પર્શ, રૂપ, રસ, ગંધ તે વર્ણવાળાં હોય તેમની એક જાતિની યોની કહેલી છે અને એ રીતે સર્વ જીવોની મળી ચોરાશી લક્ષ જીવોની કહેવાય છે.-જૈનમત.

+ પૃથ્વી (મૃતિકા) વગેરેમાં ચૈતન્ય હોવાનું વિજ્ઞાન- (science) ની શોધોથી સિદ્ધ થયું છે.

અધ્યાત્મ જ્ઞાનનિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.

૧૬૭

છે. ચોથી દર્શન ઇન્દ્રિય (આંખ) જેમને વધારેમાં હોય છે તે ભ્રમરાદિ ચતુરિન્દ્રિય છે. જેમને પાંચમી શ્રવણ ઇન્દ્રિય (કાન) સહિત ઉપલી ચાર ઇન્દ્રિયો હોય છે તે દેવ, મનુષ્ય, નારક અને પશુ પક્ષી મત્સ્ય, સર્પ, નકુલ, વગેરે તિર્યચ પાંચેન્દ્રિય જાતિના છે.

વનસ્પતિ રૂપે વર્તતા જીવોમાં બે પ્રકાર છે. ફલ છાલ, કાષ, મુલ, પત્ર અને બીજ રૂપી જે વનસ્પતિના એક એક શરીરમાં એક જીવ હોય છે તે પ્રત્યેક વનસ્પતિ છે. જેમનાં શિર, સાંધા અને ગાંઠો ગુપ્ત હોય છે અથવા જેમના સરખા ભાગ થઈ શકે છે અથવા જે તંતુ રહિત હોય છે અથવા જે છેદાયા છતાં ઉગે છે એવી, કાંદા, અંકુરા, આહુ, હળદર, ગાજર, ગળો, કુમારપાકું ઇત્યાદિ જે વનસ્પતિની એક એક કાયા-(શરીર) માં અનંત જીવો હોય છે તે અનંતકાય અથવા સાધારણ વનસ્પતિ છે. એમને નિગોદ એવી પણ સંજ્ઞા છે.

પૃથ્વીકાય, અપ્કાય, તેજસ્કાય, વાયુકાય અને નિગોદ (સાધારણ વનસ્પતિકાય) એ દરેકના સૂક્ષ્મ અને બાહર (સ્થૂલ) એવા બે ભેદ છે. તેમાં જે સૂક્ષ્મ છે તે સર્વ લોકાકાશમાં વ્યાપી રહેલા છે, પણ ચર્મચક્ષુથી જોઈ શકાતા નથી. બાહર પૃથ્વીકાય, અપ્કાય, તેજસ્કાય અને વાયુકાયના અસંખ્ય શરીરો અને બાહર નિગોદના અનંત શરીરોનું ભેગું પિંડજ ચર્મચક્ષુથી જોઈ શકાય છે, પણ પ્રત્યેક વનસ્પતિના એકાદિ સંખ્યાત અથવા અસંખ્યાત શરીરોનું પિંડ નજરે પડી શકે છે. કેવળજ્ઞાની સર્વ જીવોને જોઈ શકે છે.

જીવ કરતાં કર્મ અનંતગુણા.

જીવો કરતાં કર્મો અનંત ગુણાં છે તે સર્વ લોકાકાશમાં વ્યાપીને રહેલાં છે. વધારે શું ? જીવના એક એક પ્રદેશમાં શુભાશુભ કર્મની અનંતી વર્ગ-જીવો (સમુદો) રહેલી છે, જે સર્વજ્ઞથી જોઈ શકાય છે.

જેમ ખાણમાં રત્ન સુવર્ણ ઇત્યાદિ મૃત્તિકાથી વ્યાપ્ત (આચ્છાદિત) હોય છે તેમ સંસારી જીવો સર્વ લોકાકાશમાં નિરંતર રહેલા કર્મોથી આવૃત (આચ્છાદિત) હોય છે.

ભિન્ન જાતિ-(સ્વભાવ અથવા સત્તા) વાળાં કર્મોનો અને આત્માનો યોગ કેવી રીતે થયો ?

જીવ અને કર્મનો અનાદિ સંબંધ અને જીવનું કર્મથી સુકત થવું.

xજેવી રીતે ખાણમાં પથ્થર-(મૃત્તિકા ?)નો અને તેમાં રહેલા સોનાનો

+ નિરંજન, નિરાકાર નિર્જુણ અને નિષ્ક્રિય જગતના કર્તા પરમેશ્વરમાં સચ્ચાત્વ અંતર્ભૂત છે એટલે કે કર્તાનો અને તેના સત્તાદિગુણોનો સંબંધ અનાદિસિદ્ધ છે.-કર્તૃવાદી,

૧૯૬

શ્રી આત્માનાં પ્રકારો.

તથા અરણિના લાકડાનો અને તેમાં રહેલા અગ્નિનો યોગ અનાદિ સંસિદ્ધ છે, દુધનો અને તેમાં રહેલા ઘીનો યોગ સમકાલે (એકી વખતે) થયેલો હોય છે, સૂર્યકાન્ત મણિનો અને તેમાં રહેલા અગ્નિનો તથા ચન્દ્રકાન્ત મણિનો અને તેમાં રહેલા અમૃતનો યોગ સાથે ઉત્પન્ન થયેલો હોય છે, તેવીજ રીતે કર્મોનો અને આત્માનો યોગ કેવળજ્ઞાનીઓએ અનાદિ સંસિદ્ધ કહ્યો છે.

* જેમ તથા પ્રકારની સામગ્રીના યોગે સોનું પથ્થર-(મૃત્તિકા ?) માંથી જૂદું પડી શકે છે તેમ આત્મા પણ કર્મોની સાથે તેનો અનાદિ સંબંધ છતાં કર્મોથી ભિન્ન (સુકત) થઈ શકે છે.

* જેમ પહેલું સોનું અને પછી પથ્થર અથવા પહેલો પથ્થર અને પછી સોનું ઇત્યાદિ પ્રકારનો ભેદ કદી કહી શકાતો નથી તેમ જીવ પહેલો અને પછી કર્મ અથવા પહેલાં કર્મ અને પછી જીવ એવો ભેદ ઘટી શકતો નથી. જન્મેનો સમસમયેજ થયેલો અનાદિ સંસિદ્ધ સંબંધ છે.-પર્યાયકાર.

જીવની સાથે કર્મોના પ્રવાહથી અનાદી સંબંધ છે. તેમ જો માનવામાં ન આવે તો મોટાં દૂષણો આવે છે, તે આ પ્રમાણે:—

૧. જો જીવ પહેલો અને કર્મની ઉત્પત્તિ જીવમાં પછી થઈ એમ માનવામાં આવે તો કર્મરહિત આત્મા નિર્મલ સિદ્ધ થાય. નિર્મલ આત્મા સંસારમાં (શરીરધારી) ઉત્પન્ન થઈ શકે નહિ, નહિ કરેલાં કર્મોના ફળને ભોગવવાનું હોય નહિ, વિના કરે કર્મનું ફળ ભોગવવામાં આવે તો સિદ્ધને પણ કર્મનું ફળ ભોગવવું પડે અને કૃત (કરેલા) નો નાશ તથા અકૃત-(નહિ કરેલા)નું આગમન ઇત્યાદિ દૂષણ લાગે.

૨. જો કર્મ પહેલાં ઉત્પન્ન થયાં અને જીવ પછી થયો એમ માને તો તે બટનું નથી. કેમકે જેમ માટીમાંથી ઘડો થાય છે તેમ જેમાંથી જીવ ઉત્પન્ન થઈ શકે એવા ઉપાદાન કારણુ વિના જીવ ઉત્પન્ન થઈ શકે નહિ, જો જે કર્મ કર્યો ન હોય તેનું ફલ તેને હોય નહિ, જીવ (કર્તા) વિના કર્મ ઉત્પન્ન થઈ શકે નહિ.. ઇત્યાદિ.

૩. જો જીવ અને કર્મ એકજ વખતે ઉત્પન્ન થયાં એમ માને તો તે પણ અસત્ય છે. કેમકે જે વસ્તુ સાથે ઉત્પન્ન થાય તેમાં કર્તા અને કર્મ એવો ભેદ હોય નહિ, જીવ જે કર્મ કર્યું ન હોય તેનું ફળ જીવને હોય નહિ, જેમાંથી જીવ અને કર્મ ઉત્પન્ન થઈ શકે એવાં ઉપાદાન કારણુ વિના જીવ અને કર્મ પોતાની મેળેજ ઉત્પન્ન થઈ શકે નહિ, ઇત્યાદિ.

૪. જો જીવ સચ્ચિદાનંદરૂપ એકલો છે અને કર્મ છે જ નહિ એવો પક્ષ સ્વીકારે તો તેથી જગતની વિચિત્રતા સિદ્ધ થાય નહીં.

૫. જો જીવ અને કર્મ કંઈ જ છે નહિ એવું માનવું થાય તો તે પણ મિથ્યા છે. કેમકે જો જીવ જ નથી તો એ જ્ઞાન કેને થયું કે કંઈજ છે નહિ.

એટલા વાસ્તે જીવ અને કર્મોના સંયોગસંબંધ પ્રવાહથી અનાદિ છે એ જ માનવું યુક્તિથી સિદ્ધ છે-અજ્ઞાનતિમિર ભાસ્કર.

અધ્યાત્મ જ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.

૧૯૯

ખીજે અધિકાર.

જીવને શુભાશુભ કર્મનું જ્ઞાન વિના પણ અહણુ કરવું.

જીવ અને કર્મ અનાદિ છે. જીવ અને કર્મનો સંયોગ અનાદિસિદ્ધ છે. જીવ કેટલાંક જીવોનાં કર્મોને ખપાવે છે અને યથાયોગ પ્રાપ્ત થયેલાં અથવા જેવાં પ્રાપ્ત થયાં તેવાં પુરઃસ્થિત શુભાશુભ નવાં કર્મોને અહણુ કરે છે.

કર્મો જડ છે તેથી તે પોતાની મેળે આશ્રય લેવાને સમર્થ નથી, આત્મા યુદ્ધ (ચેતનાયુક્ત) છે તેથી તે સુખને ઇચ્છતો શુભ કર્મોને જાણતા છતાં અહણુ કરે પણ દુઃખનો દ્રેષી છતાં અશુભ કર્મોને જાણતા છતાં પોતાની મેળે જ કેમ અહણુ કરે ? કયો વિદ્વાન સ્વતંત્ર છતાં અશુભ વસ્તુને જાણીને લે !

(જે કાળે જે થવાનું હોય તે) કાળ, (જીવનો કર્મ અહણુ કરવાનો) સ્વભાવ, નિયતિ (ભવિતવ્યતા અથવા જે ભાવિભાવ હોય તે અવશ્ય થાય છે), પૂર્વકૃત (જીવે પૂર્વે કરેલાં કર્મ) અને પુરૂષકાર (જીવનો ઉદ્ધમ) એ સુખ-દુઃખના પાંચ હેતુ- (પંચ સમવાય) ની પ્રેરણાથી જીવ જાણતા છતાં જેમ શુભ કર્મોને અહણુ કરે છે તેમ અશુભ કર્મોને પણ અહણુ કરે છે. દાખલા તરીકે, કોઈ ધનવાન સ્વતંત્ર અને મોઢકાદિ સ્વાદિષ્ઠ વસ્તુ તથા ખલને જાણતા છતાં ભાવિભાવથી પ્રેરાઈને ખલ ખાય છે. કોઈ મુસાફર ઇષ્ટ સ્થાનકે જવાનો ખીજે માર્ગ નહિ હોય તો ત્યાં જલદી પહોંચવાની ઇચ્છાથી શુભાશુભ સ્થાનકોનું ઉલ્લંઘન કરે છે. ચોર, પરસ્ત્રીગામી, વ્યાપારી, મતધારી અને વ્રાક્ષણો તેવા પ્રકારના ભાવિભાવને લીધે જાણતા છતાં શુભાશુભ કૃત્યો કરે છે. બિશ્લુક, બંદીજન (ભાટચારણ) અને ઋષિ (તત્ત્વજ્ઞાની યોગી) બિશ્વાને સ્નિગ્ધ (ધૃતાદિ સ્નેહથી યુક્ત) અથવા રૂક્ષ (લુપ્ત) જાણીને જેવી મળી તેવી ખાય છે. યુદ્ધમાં ગયેલો શૂરો ઘેરાઈ જતાં શત્રુને અને અશત્રુને જાણતા છતાં હણે છે. રોગી નિજ રોગની શાન્તિને ઇચ્છતા છતાં અને અપચ્ચથી ભવિષ્યમાં પોતાને થનારું કષ્ટ પોતે જાણતા છતાં રોગથી પરવશ થઈને (કંટાળીને); અપચ્ચનું સેવન કરે છે. તેવીજ રીતે જીવ પણ જાણતા છતાં શુભાશુભ કર્મોને અવશ્ય અહણુ કરે છે.

જીવનો જ્ઞાન વિના પણ કર્મો અહણુ કરવાનો સ્વભાવ છે. દાખલા તરીકે, લોહચુંબક સંયોજકોથી નજીકમાં મૂકાયલા સાર અથવા અસાર લોહને વચમાં કંઈ વ્યવધાન (આંતરો) ન હોય તો અહણુ કરે છે. તેવીજ રીતે જીવ પણ કાળાદિથી પ્રેરાઈને સમીપમાં રહેલાં શુભાશુભ કર્મોને વગર વિચારે (અજાણપણે) અહણુ કરે છે.

ત્રીજો અધિકાર.

(પ્રશ્ન) જીવ પોતે અરૂપી છતાં તે ઇન્દ્રિયો અને હસ્તાદિની મદદ વિના કર્મોને શેનાવડે ગ્રહણ કરે છે? કોઇને કંઈ વસ્તુ ગ્રહણ કરવી હોય છે ત્યારે તે પ્રથમ તે વસ્તુનું નિરીક્ષણ કરીને પછીથી હસ્તાદિવડે તેને લે છે. આત્મા પોતે તેવો નથી તેમ છતાં તે કર્મોને ગ્રહણ કરે છે એ કથન કેમ ઘટે?

(ઉત્તર) * આત્મા પોતાની શક્તિથી અને સ્વભાવાદિથી ઇન્દ્રિયાદિની મદદ વિના પણ ભવિષ્યત્ કાળમાં ભોગવવા યોગ્ય કર્મોને ગ્રહણ કરે છે. જ્યોત્ષ્ણાઋષધીથી સિદ્ધ કરેલા પારાની ચુટિકા હસ્તેન્દ્રિયાદિ રહિત છતાં દુધ વિગેરેનું પાન કરાવે છે, સીસાને તથા પાણીને શોષી લે છે, શબ્દવેધ કરવાનું બલ આપે છે તથા શુકની વૃદ્ધિ કરે છે. જો પારો ચક્ષુરાદિ ઇન્દ્રિયો રહિત છતાં આટલું કરી શકે તો આત્મા જેની શક્તિ અચિન્ત્ય છે તે શું શું ન કરે? વનસ્પતિયો પણ હસ્તાદિ વિના આહારનું ગ્રહણ કરે છે. નાળિયેર પ્રમુખના મુળમાં પાણી સિંચવાથી તેના ફળમાં તે પાણી પહોંચ્યાનું પ્રત્યક્ષ દેખાય છે. એટલુંજ નહિ પણ પ્રાયઃ સર્વ વસ્તુ પોતાની મેળે પાણીનું ગ્રહણ કરીને આર્દ્ર થાય છે. જો એમ કહેવામાં આવે કે એતો પાણીની શક્તિ છે જે બીજી વસ્તુઓમાં ભેદન કરીને દાખલ થાય છે, તો તેમાં વ્યભિચાર (બાધ) આવે છે. મુદ્ગશિલા (મગરિયો પાષાણ) અને કોરડુ કણ (ગાંગડુ દાણા) કદી પણ પાણીથી ભેદાતા નથી. એતો જેને જે વસ્તુ ગ્રહણ કરવા યોગ્ય હોય તે તેજ વસ્તુને ગ્રહણ કરે. લોહચુમ્બકનો સ્વભાવ છે કે તે લોહ સિવાયની ધાતુઓને પડી મુકીને લોહનુંજ ગ્રહણ કરે, તેવીજ રીતે જીવ પણ જેવું જેવું ભવિષ્યત્ કાળમાં બનવાનું હોય તેવી પ્રેરણાને વશ થઈને કર્મપુદ્ગલોનું ગ્રહણ કરે છે. જેમ કોઈ સૂતેલો માણસ જે વખતે સ્વપ્ન જોઈને મન થીજ અનેક પ્રકારની ક્રિયાઓ કરે છે તે વખતે તેની પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો (સ્પર્શનાદિ) અને પાંચ કર્મેન્દ્રિયો (કરપાદાદિ) એમનું બળ પ્રવર્તતું નથી. , તેમ આત્મા પણ ઇન્દ્રિયાદિની મદદ વિના કર્મોનું ગ્રહણ કરે છે. શું ત્યારે એ સ્વપ્નબ્રમ છે? ના, એવું માનવાનું નથી. કેમકે સ્વપ્નનું પણ વખતે અહુ મોહું ફળ હોય છે. સ્વપ્ન જોનારને જેમ સ્વપ્ન સ્મરે છે તેમ જીવને કર્મ ગ્રહણ કર્યાનું સ્મરતું નથી એમ પણ કહેવું યોગ્ય નથી. કારણ

* જગત્ કર્તા ઇશ્વર નિરિન્દ્રિય નિરાકાર છતાં પોતાની અનન્ત શક્તિથી ભક્તોને જીવે છે, જપાદિ સાંભળે છે, પૂજાદિનો સ્વીકાર કરે છે, અને હસ્ત વિના પાપનું હરણ કરી ઉદ્ધાર કરે છે.—કર્તૃવાદી.

xઅતિશય શૃંગારવાળી સ્ત્રીના અવલોકનથી પારો કુવામાંથી ઉછાળો મારી ઉંચો આવે છે.—લોકોક્તિ.

અધ્યાત્મ જ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.

૨૦૧

કે જેમ જેથેલું સ્વપ્ન પ્રાયઃ યાદ આવતું નથી તેમ અહણુ કરેલું કર્મ પણ પ્રાયઃ યાદ આવતું નથી; પણ જેમ કોઇને જેવું સ્વપ્ન જેવું હોય તેવુંજ સાંભરે છે તેમ કરેલાં કર્મ પણ કોઇને જ્ઞાનવિશેષથી સાંભરે છે. જેમ કોઇ ઉત્તમ પુરૂષને સ્વપ્ન યથાર્થ ફળ આપે છે, તેમ કર્મ પણ જીવને સફલ થાય છે. જેમ કોઇને સ્વપ્ન વ્યર્થ (નિષ્ફળ) થાય છે તેમ કેવળજ્ઞાનીને કર્મ પણ તત્ક્ષણ નાશ પામવાથી ફળ રહિત થાય છે.

હવે ઉત્પત્તિકાળથી માંડીને અવસાન [અંત] સુધી આત્મા શું શું કરે છે તે પણ સ્વસ્થ ચિત્તે અભ્યન્તરમાં વિચારી જુઓ. ગર્ભની અંદર શુક્ર અને રજ મધ્યે રહી યથોચિત આહાર કરી ઇન્દ્રિય બળ વિના પોતાની મેળે ઉતાવળે સર્વ પ્રકારે સર્વ ધાતુઓને નિપજાવે છે. ગર્ભથી બહાર નિકળ્યા (જન્મ લીધા) પછી પણ જેવો મળ્યો તેવો આહાર શરીરની અંદર અહણુ કરીને તેના વિપાકથી થતા પરિણામવડે પોતાની મેળે ધાત્વાદિ (ધાતુ વગેરે) ના સંપાદન પૂર્વક પુષ્ટિ કરે છે. તેમજ રોમમાર્ગે આહાર લેઈ બલને પડ્યો સુકી રસોનો આશ્રય લે છે અને તેના મળનો વારંવાર બળથી ત્યાગ કરે છે. સત્વ રજ અને તમ એ ત્રણ ગુણોને ધારણ કરતો સદ્જ્ઞાન, વિજ્ઞાન, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, કામ, હિતાહિત, આચારવિચાર, વિદ્યા, રોગ તેમજ સમાધિને ધારણ કરે છે. એ રીતે આત્મા શરીરની અંદર શી રીતે ક્રિયા કરે છે ? શું દેહની અંદર તેને હસ્તાદિ તથા ઇન્દ્રિયાદિ હોય છે કે જેવડે આહારાદિ પ્રાપ્ત કરી તથા પ્રકારતું પૃથક્કરણ કરે છે અને સુદૃઢ પુરી થયે જેમ ઘરનો સ્વામી જાય છે તેમ નીકળી જાય છે. જ્યારે એવો પુરૂષલથી ભિન્ન અમૂર્ત આત્મા શરીરની અંદર સ્થિતિ કરીને અને શરીરમાં વ્યાપીને ક્રિયાઓ કરે છે અને સૂક્ષ્મ તેમજ સ્થૂળ રૂપી દ્રવ્યોને અહણુ કરે છે ત્યારે તે સૂક્ષ્મતમ કર્મોને કેમ અહણુ ન કરે ? * વળી આ જીવ રૂપ તથા હસ્તાદિ રહિત છતાં આવા રૂપી શરીરને આહારપાનાદિક ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાં તથા શુભાશુભ આરંભવાળાં કામોમાં કેવી રીતે પ્રવર્તાવે છે તેનો પણ વિચાર કરો. જે જીવના ઉદય વિના ઇન્દ્રિયો અને હસ્તપ્રમુખ અંગોથીજ સર્વ ક્રિયાઓ થતી હોય તો જીવરહિત મહદાં કરેન્દ્રિયાદિ (હાથ, ઇન્દ્રિયો વગેરે) થી ક્રિયાઓ કેમ કરતાં નથી ? આથી સિદ્ધ થાય છે કે શુભાશુભ કર્મ આત્માજ કરે છે, એકલાં અંગો કરતાં નથી. ત્યારે અરૂપી આત્મા સૂક્ષ્મ એવા રૂપી કર્મોને કેમ અહણુ ન કરે ? જેવી રીતે ધ્યાની:પુરૂષ બાહ્યગત ઇન્દ્રિયોની મદદ વિના ઇચ્છિત કાર્યો કરે છે, જિહ્વા (જીભ) ની મદદ વિના જાપ જપે છે, કર્ણ (કાન) ની મદદ વિના સાંભળે છે અને જલ, પુષ્પ, ફલ તથા દીપ એ દ્રવ્યો વિના સદ્ભાવ

* જીવ તૈજસ કાર્મણુ શરીર વડે આ બધું કરે છે—જૈન સિદ્ધાન્ત.

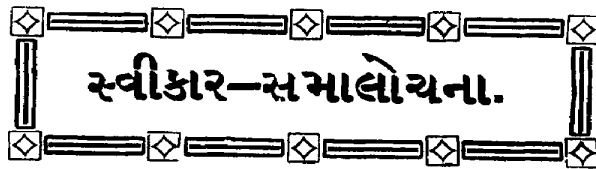
૨૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પૂજાને સફળ કરે છે એવી રીતે આ જીવ પાંચ ઇન્દ્રિયો તથા હસ્તાદિ વિના એ કાલસ્વભાવાદિ પાંચ સમવાયથી પ્રેરાઈને કર્મોને ગ્રહણ કરે છે. +

જો જીવના એક એક પ્રદેશમાં અનંત કર્મો લાગેલાં છે તો તે પિણ્ડી-ભૂત (ગોળા જેવા) થઈને દૃષ્ટિથી દેખાતા કેમ નથી ?

સૂક્ષ્મતમ કર્મો આપણા જેવા ચર્મચક્ષુવાળાથી જોઈ શકાતાં નથી પણ જ્ઞાનીઓ માત્ર ચોતાની દિવ્ય જ્ઞાનદૃષ્ટિના ઉદયથી તેમને જોઈ શકે છે. આના ઉપર દૃષ્ટાંત સાંભળો. જેમ કોઈ પાત્ર અથવા વસ્ત્રાદિમાં લાગેલા સુગંધી અથવા દુર્ગંધી વસ્તુની ગંધના પુદ્ગલો નાકથી જાણી શકાય છે પણ પિણ્ડીભૂત થયા છતાં નયનાદિથી દેખી શકાતાં નથી તેમ જીવને લાગેલાં કર્મ પણ આપણાથી દેખાતાં નથી. માત્ર કેવલજ્ઞાની સ્વજ્ઞાનના પ્રભાવે તેમને જોઈ જાણી શકે છે. જેમ સિદ્ધ કરેલા પારાએ પાન કરેલું સુવર્ણાદિ દૃષ્ટિથી દેખાતું નથી પણ જ્યારે કોઈ સિદ્ધ યોગી પુરૂષ તેને પારામાંથી બહાર કાઢે છે ત્યારે તેની સત્તા અસ્તિત્વ) નિશ્ચિત થાય છે, તેમ જીવને લાગેલાં કર્મોને પણ માત્ર જ્ઞાની જોઈ જાણી શકે છે, બીજો કોઈ નહિ.

શ્રી કોન્ગ્રેસ ક્રી હોસ્પિટલ મુંબઈ.

પ્રથમ રીપોર્ટ તા. ૨૫-૫-૩૦ થી ૩૧-૬-૧૯૩૦ સુધીનો.

મનુષ્યોને દયા દાખવવાનો અને પરોપકાર કરવાનો અને જન્મભૂમિ માટે કે તેમાં રહેતા મનુષ્યો માટે ભાતુભાવ દેખાડવાના અપૂર્વ પ્રસંગ કોઈ વખત જ આવે છે, તેવો જ પ્રસંગ હાલમાં સ્વરાજ મેળવવા માટે વર્તમાનકાળમાં ચાલતી હીલચાલ અને અસહકારમાં ભાગ લેનારા રાષ્ટ્રસેવા કરનારા મનુષ્યોને જે મારકુટના દુઃખો સહન કરવા પડ્યા છે તેને રાહત આપવા માટે મુંબઈ શહેરમાં કોન્ગ્રેસ ક્રી હોસ્પિટલ અનેક બંધુઓની તનમન ધનની સહાયવડે ખોલવામાં આવ્યું છે, તેમાં શરીરનો ભોગ આપી માર ખાઈ માંદગી ભોગવતા અત્રે આવતા રાષ્ટ્ર-સેવકોની ઉંચા પ્રકારની સારવાર અનેક બંધુઓ ભાતુભાવે કરે છે અને તેની દરેક પ્રકાર સગવડો અને સાધનો વગેરે માટે વસ્તુઓ અને આર્થિક સહાય પણ અનેક મનુષ્યો આપી તે રીતે પણ માંદા બંધુઓની સારવારનું પુણ્ય ઉપાર્જન સેવા કરે છે. તેનો તા. ૨૫-૫-૧૯૩૦ થી તા. ૩૧-૬-૧૯૩૦ સુધીનો પ્રથમ રીપોર્ટ અમોને મળ્યો છે, રીપોર્ટ વાંચતાં અને નજરે અવલોકન

+ બહાનું ધ્યાન ધરનારને ઇન્દ્રિયાદિની મદદ વિના બ્રહ્મત્વની પ્રાપ્તિ થાય છે--બ્રહ્મવાદી.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૨૦૩

કરતાં તેની સુંદર, યોગ્ય, આવશ્યક વ્યવસ્થા અને સેવા માંદા બંધુઓની થાય છે. હોસ્પીટલમાં સારવાર પણ ઉંચા પ્રકારની થાય છે જે અનુમોદન કરવા જેવું અને દરેક મનુષ્યે દરેક પ્રકારની સહાય આપવા જેવું છે. સેવા કરનારા કે સહાય આપનારા ખરેખરે અત્યારે પુણ્ય ઉપાર્જન કરે છે. જેમ બળીદાન આપનાર પુરો ભોગ આપે છે તેમ તેઓની સેવા કરનાર પણ પુણ્ય ઉપાર્જે છે. આ સેવા-કાર્ય અને હોસ્પીટલની વ્યવસ્થાની પ્રશંસા કરીએ છીએ. સુંદર સેવા વ્યવસ્થા માટે કાર્યવાહકોને ધન્યવાદ આપીએ છીએ. હીસાબ બરોબર અને ચોખવટ વાળો છે. આ હોસ્પીટલની સુઝાકાત લેવા દરેકને બલામણુ કરીએ છીએ. આ કાર્ય માટે વિશાળ મકાન કી વાપરવા આપવા માટે શેઠ મોહનલાલ હેમચંદ ઝવેરીની તે ઉદારતા માટે અને તેમના મોટા સુપુત્ર મણિલાલ ભાઈને સેક્રેટરી તરીકે (માત્ર હોદ્દા તરીકે નહિ) પરંતુ જાતિ ભોગ આપી સેવા કરવા માટે ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

શ્રીયશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા તથા શ્રીજૈન શ્રેયસ્કર મંડળ (અંતર્ગત કેળવણી) ખાતાનો રીપોર્ટ.

(સં. ૧૯૮૩-૮૪-૮૫ ની સાલનો.)

સ્વર્ગવંસી બંધુ વેણીચંદભાઈના વરસો થયાના શુભ પ્રયત્ન અને ધર્મસેવાના શુભ ફળરૂપે આ સંસ્થા તેમની હૈયાતિ પછી પણ અત્યારે તેના કાર્યક્રમ પ્રમાણે ચાલી રહી છે. ધાર્મિક શિક્ષણ સાથે બીજા અનેક ધાર્મિક ખાતા પણ પેટા વિભાગ તરીકે સાથે ચાલે છે, તેના વહીવટ, વ્યવસ્થા અને હિસાબ રીપોર્ટ જોતાં ચોખવટવાળા છે. પુસ્તક પ્રસિદ્ધિનું કાર્ય પણ રીતસર છે. ટ્રસ્ટીઓમાંથી કેટલાક સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે, કેટલાક બંધુઓએ રાજીનામા આપ્યા છે તેને અદલે નવા ઉત્સાહી અને કાર્યવાહકોને નિમવાની જરૂર છે. અમે તેની ઉત્તિ ઇચ્છીએ છીએ.

રેખાદર્શન-હસ્તસંજીવન.

ભાગ ૧-૨-૩

લેખક-મહોપાધ્યાય શ્રી દેવવિજયજી ગણી કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ આ ગ્રંથની પ્રથમ આવૃત્તિ પહેલા પ્રગટ થઈ હતી. પરંતુ આ બીજી આવૃત્તિમાં વિશેષ વધારો થયેલો છે. આ ગ્રંથ પ્રથમ ભાગના બે વિભાગમાં પ્રથમમાં પુરૂષને લગતા અને બીજામાં સ્ત્રીને લગતા શરીરના લક્ષણો તેના ફળ સાથે જણાવ્યા છે. બીજા ભાગમાં પુરૂષને લગતાં અને ઉપરાંત સ્ત્રી-પુરૂષોને લગતાં શારીરિક લક્ષણો તેના ફળ સાથે તેમજ સાધારણ લાયુ પડે તેના આઠ બીજા વિષયો પણ આપેલા છે. ત્રીજો ગ્રંથ હસ્તસંજીવન નામનો છે તે શ્રીમાન્ હીરવિજયસૂરીશ્વરજીની પાંચમી પાઠે થયેલા શ્રીકૃપાવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મહોપાધ્યાય શ્રી મેઘવિજયજી ગણી રચિત છે. તેઓશ્રીએ બીજા સંસ્કૃત ગ્રંથો મેઘદૂત સમસ્તા, વર્ષપ્રમોદ, વિજયદેવ મહાત્મ્ય કાવ્ય વગેરે કેટલાક રચેલાં છે. આ ગ્રંથમાં ત્રણ દર્શન, સ્પર્શન, અને રેખાવિમર્શનાં ચિત્રાર આપેલા છે. જેમાં અષ્ટાંગ નિમિત્ત, હસ્તનું મહાત્મ્ય, હસ્તના નામો, હસ્તદર્શનનું ફળ, હસ્તમાં

૨૦૬

શ્રી વ્યાતમાનંદ પ્રકાશ.

પંચતીર્થ, પંચપરમેષ્ઠિ, ચોતીશ જિતવરો, શાશ્વતા ચાર જિતેશ્વર, હાથ જોતાનો વિધિ. જ્યેષ્ઠ ગુરુનું સ્વરૂપ, વગેરે. બીજામાં હસ્તદર્શન, સ્પર્શ કરવાનો વિધિ, સર્વતોમદ્રવ્યંત્ર, વગેરે, ત્રીજામાં હસ્તરેખાનું સ્વરૂપ વિવિધ રીતે પુરૂષોના બીજા બહુવિધ વગેરેનું સ્વરૂપ વગેરે અનેક બાબતોનો સમાવેશ કરેલો છે. જેથી આખો ગ્રંથ મનન કરવા જેવો છે, જૈન સાહિત્ય કેટલું બહોળું, વિવિધ વિષયોથી ભરપૂર છે અને કેવા કેવા ગ્રંથો મોળું છે તે આ રીતે પ્રગટ થવાથી તે માન ઉત્પન્ન થાય છે. આ ગ્રંથ પ્રકટ થવાથી જૈન સાહિત્યમાં વૃદ્ધિ થયેલી માનીયે છીએ. જૈન અને જૈનેતર સૌને ઉપયોગી આ ગ્રંથ છે. લેખક મુનિરાજે સારો પ્રયત્ન કરેલ છે અને તે જનસમાજ પાસે મુકવાથી જૈનસમાજ તેમનો આભારી થાય તે સ્વાભાવિક છે. પ્રકાશક શાહ વાડીત્રાલ પુરૂષોત્તમ-દાસ-રાણપુર.

જૈન સમાજને નમ્ર નિવેદન.

પવિત્રા શ્રી શત્રુંજય તીર્થના છેલ્લા ઉદ્ધારનો મહાન દિવસ (વર્ષગંડ) આવતા વૈશાક વદી ૬ ના રોજ આવે છે. શ્રીમાન્ શ્રીમાળી ત્રણિક કર્મશાહ તોડાશ હે સંવત ૧૫૮૭ ના વૈશાક વદી ૬ ના રોજ છેલ્લો ઉદ્ધાર કરેલો છે. તેની પહેલાનો ઉદ્ધાર સમરાશાહ આમવાલે સંવત ૧૩૭૧ ના મહા શુદી ૧૪ સોમવારે એટલે ૨૧૬ વર્ષ પહેલાં કરેલો જ્યારે આ છેલ્લા ઉદ્ધારના આવતા વૈશાક વદી ૬ ના રોજ ચારશેઠ વર્ષ પુરા થશે. આ વૈશાક વદી ૬ આ ભારત-વર્ષની જૈન સમાજ માટે અપૂર્વ મહોત્સવનો દિવસ છે. જેથી દિવના દરેક જૈનોએ તે દિવસે આ પૂજનીય તીર્થની ભક્તિ કરીને, ધર્મો રોજગાર આરંભ સમારંભ બંધ કરીને, દરેક જન મંદિરોમાં શ્રીશત્રુંજય તીર્થની પૂજા બજાવી ભાવના કરીને, યાત્રા દર્શન તપસી આરાધના કરીને, સ્વામીવાત્સલ્ય કરીને, દર વર્ષે તે રીતે જાહેર તહેવાર તરીકે હવે પછી પણ પાળાને એક સરખી રીતે ભક્તિ કરીને આ મહાન તીર્થનો તે યાદગાર દિવસ મહોત્સવ કરી ઉજવવાનો છે.

ભાઈ સવચંદ છગનલાલનો સ્વર્ગવાસ.

બધુ સવચંદભાઈ શુમારે ત્રેપન વર્ષની વયે બે માસની બિમારી લોગવી કાગણુ શુદ ૬ ના રોજ પંચતવ પામ્યા છે. ભાઈ સવચંદ ધર્મશ્રદ્ધાળુ, મીઠનસાર અને સરલ હૃદયના હતા. તેઓએ જોઈએ તેવું શિક્ષણ લીધેલ નહિ; છતાં સંસ્થાની મુકસેવા કરવાના અભિલાષિ હતા; જેને લઈને સં. ૧૯૪૫ ની સાલમાં સ્થાપિત શ્રી જૈન સોશીયલ કલબના તેઓ સભ્ય હતા અને સ. ૧૯૫૬ ની સાલમાં તેઓ બીજાઓ સાથે આ સભાના સભ્ય થયા હતા અને ત્યારથી જ આ સભાના પૂર્ણ લાગણીવાળા મેમ્બર હોઈને તેમજ સેવાભાવી હોવાથી આ સભાને એક લાયક સભાસદની ખોટ પડી છે જેથી અમો ઘણાજ દીકરીર થયા છીએ. તેઓના પવિત્ર આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી નવપદ્મ આરાધનાના જ્ઞાસુઓને

—:: અમૂલ્ય લાભ. ::—

શ્રી નવપદ્મની પૂજા (અર્થ, નોટ. મંડલ. યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રભુલકિતમાં તક્ષીન થઇ ઇષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણીત પૂજાઓ એક વિશિષ્ટ કારણ છે, એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ કૃત નવપદ્મની પૂજા, અમોઘે તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રગટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદ્મનું મંડલ તે તે પદોના વર્ણ-રંગ અને તેની સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સોનેરી શાહીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદ્મનો યંત્ર કે જે આયંબીલ-ઓળી કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે બંને છબીઓ ઉંચા આર્ટ-પેપર ઉપર મોટા ખર્ચ કરી ઘણા સુંદર સુશોભીત અને મનોહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિદ્ધચક્રજી મહારાજનું આરાધન કેમ થાય, તેની સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાનપદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજ કૃત નવપદ્મની પૂજાઓ દાખલ કરેલ છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જૂદા જૂદા ટાઇપોથી છપાવી ઉંચા કપડાના બાઇડીંગથી બંધ કરેલ છે. આ ગ્રંથનું નામજ ન્યાં પવિત્ર અને પ્રાતઃસ્મરણીય છે ત્યાં તેની ઉપયોગીતા અને આરાધના માટે તો કહેવું જ શું ! શ્રી નવપદ્મ આરાધનના જ્ઞાસુ અને ખપી માટે આ એક ઉત્તમ કૃતિ છે અને તેમાં ગુરૂમહારાજ, નવપદ્મ મહારાજનું મંડલ અને યંત્ર આ ભુકર્મા દાખલ કરેલ હોઇ આ ગ્રંથ વાંચનારને તેની અપૂર્વ રચના જણાયા સિવાય રહે તેવું નથી. આ માટે વધારે લખવા કરતાં તેનો ઉપયોગ કરવા નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

સિત્તાય શ્રી નવપદ્મ મહારાજનું મંડલ કે જે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે વિવિધ રંગો અને સોનેરી શાહીથી ઘણું સુંદર ઉંચા આર્ટ પેપર ઉપર છપાવેલ છે તે તથા શ્રી સિદ્ધચક્રજી મહારાજનો યંત્ર કે જે દર્શન, પૂજન માટે બંને ઘણી ઉપયોગી વસ્તુઓ હોવાથી આ ભુકર્મા દાખલ કરવા ઉપરાંત છુટી કોપીયો પણ તેના ખપી માટે વધારે તૈયાર કરાવી છે.

શ્રી નવપદ્મનો યંત્ર ચાર આના-શ્રી સિદ્ધચક્રજીનો યંત્ર બે આના-પોસ્ટેજ જુદું. આ બંને પ્રાતઃકાળમાં ઉઠતાં દર્શન માટે ખાસ ઉપયોગી ચીજો છે. માત્ર ઘણી જ થોડી નકલો છે જેથી જલદી મંગાવો.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

હર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૮ સુ. વીર સં. ૨૪૫૭. ફાલ્ગુન. આત્મ સં. ૩૫. અંક ૮ મો.

શબ્દ અને સહાયરણ.

“ચારિત્ર્યનું ગઠન સાહિત્યના વ્યાખ્યાનોથી, વ્યાસપીઠના સુંદર ઉપદેશથી, બાઈબલથી, કુરાનથી, પુરાણથી, ધર્મચર્યા કિંવા કેવળ સત્સંગથી પણ થઈ શકતું નથી.

“જીવનના અસીમ અરણ્યમાં વીરવૃત્તિથી ધુમનારના હૃદય ઉપર પ્રકૃતિ અનેક અનુભવના ટોચા પાડીને ચારિત્ર્ય ઘડે છે. પુસ્તકોનાં શબ્દપાંડિત્યથી તો મોટે ભાગે બદલદમી જ થઈ જાય છે.

“જોઈએ તો ચારે વેદ અને બધાંયે શાસ્ત્રો ઘોળીને પી જાયો, પણ આદર્શ ચારિત્ર્યની પ્રાપ્તિ થઈ શકશે નહિ. શબ્દ અને વાણી તો છીછરા જીવનનાં નખરાં છે. ચારિત્ર્યની ઉંડી ગુહામાં તેનો પ્રવેશ થઈ શકતો નથી.

“જો તમે કહેતા હો કે વ્યાખ્યાનો, ઉપદેશો અને ધર્મચર્યાઓદ્વારા અનેક નર-નારીઓનાં હૃદય ઉપર જીવનવ્યાપી અસર થઈ છે તો એનો ઉત્તર એ છે કે અસર શબ્દની નથી થતી; અસર તો હંમેશાં આચરણની જ થઈ શકે છે.

“જ્યારે ધર્મચુદ્ધનો ઉપદેશક પોતે એકાદ ગાંધી હોય છે, જ્યારે ચર્ચનો પાઠરી પડે ઇશુ હોય છે, જ્યારે મંદિરનો પૂજારી સ્વયં બ્રહ્મનિષ્ઠ હોય છે, જ્યારે મસ્જિદનો મુલ્લા જાતે પયગંબર ચા રસુલ હોય છે, ત્યારે જ તેની અસર થાય છે.”

(૬૨)